

Det var en gang...

fotografier fra Lenvik
bind 1

Det var en gang...
fotografier fra Lerwik
bind I

Det var en gang...
fotografier fra Lenvik
bind I

Redaksjon og tekster
KÅRE RAUØ
INGEBRIGT PEDERSEN

UTGITT AV LENVIK BYGDEMUSEUM
1986

LAY-OUT: INGEBRIGT PEDERSEN
SATS, REPRO, TRYKK: A/S GRAFISK
NORD, FINNSNES
INNBINDING: JULIUS MASKE A/S
SKRIFT: UNIVERS
PAPIR: 130 GRS MACOPRINT MATT
© LENVIK BYGDEMUSEUM, FINNSNES
1986
ISBN 82-90669-00-3 (KPL.)
ISBN 82-90669-01-1 (B.1.)

Forord

Dette er første bind i en serie publikasjoner fra Lenvik bygdemuseum. Serien har vi kalt «Det var en gang glimt fra Lenviks historie. I disse publikasjoner vil vi gjennom tekst og bilder søke å belyse sider ved kommunens historie.

Dette bind presenterer en del gamle fotografier som sammen med en tekst, vil gi et innsyn i de endringer som finner sted i vårt lokalsamfunn over tid.

Vi håper på at dette skal gi en bakgrunn å speile vår samtid mot.

Foto-materialet er i all hovedsak innlånt fra privatpersoner, men en har også kjøpt en rekke fotografier fra offentlige arkivinstitusjoner.

Når vi våren 1986 har ca. 2000 gamle fotografier fra Lenvik, må vi i første grad takke utlånerne! Uten dere ville ikke denne boka blitt til.

De som har gått fra gård til gård med spørsmål om gamle bilder til museet, har vært Asgeir Svestad, Mette Anthonsen, Solveig Aaker, Edel Nielsen, Dag Arild Larsen, Aid Renland, Anne-Lise Lind og Mai Ellen Lorentsen.

Fotograf Ernst Lind har med en mild hånd og et varsomt øye avfotografert materialet.

Ingebrigt Pedersen har hatt ansvar for lay-out, og har sammen med Dag Arild Larsen og undertegnede forfattet tekstene.

Lenvik bygdemuseum takker dem for godt arbeid!

Likedan takker vi Lenvik kommune som har forskottet utgivelsen av denne bok.

Bjorelvnes, 12. mai 1986

Kåre Rauø

Bevaring av gamle fotografi

Fotografi er en viktig historisk kilde. De kan gi opplysninger om, og illustrere sider ved levevilkårene i gammel tid. I kulturvernsammenheng er det derfor viktig å ta vare på gamle fotografier.

De fleste fotografier er i privat eie. De står ofte i fare for å bli ødelagt når eierne ikke lenger er interessert i fotografiet. Under innsamling av billedmateriale, opplever man mang en gang å høre at de gamle fotografiene er brent, for den som var avbildet er gått i glemmeboken.

Dette tiltaket er også ment å være et bidrag til å øke interessen for bevaring av gamle fotografier.

Et gammelt fotografi forteller så mye. Det er ikke alltid behov for å vite hvem som er avbildet. Motivet i seg selv

forteller sin historie, om klær og moter, hårfrisyrer, redskap og byggeskikk i gammel tid.

I begynnelsen av 1840-årene, fikk vi de første fotografene i Norge. Fra den tid og fram til i dag, er det

tatt store mengder fotografier. Dersom alt dette materialet hadde vært bevart, ville vi hatt et viktig supplement til den skriftlige historieberetning.

De eldste fotografi fra Lenvik er fra ca. 1860-årene. Utover i 1870-80-årene ble portrett-fotografering mer og mer vanlig, for ikke å si mote. Da var det å ta på seg bestestasen, og stille seg opp for fotografen. Derfor er tilgangen på slike fotografier stor, mens det derimot er lite materiale av folk som er opptatt av daglige gjøremål. Vi oppfordrer publikum til å være oss behjelpelig med å skaffe tilveie gamle fotografier fra Lenvik. De kan så bli avfotografert, og inngå i vårt billedarkiv for bevaring for etterslekten. Dette vil være et uvurderlig bidrag til vår lokalhistorie. Så er det bare å ønske deg god fornøyelse med dette utvalg av gamle fotografier fra vårt billedarkiv.

Kåre Rauø
Ingebrigt Pedersen

Lenvik ~ natur og folk

om naturen

Naturen er en av de mange faktorer som blir bestemmende for menneskenes kultur og totale livsuttrykk. Topografi, temperatur, nedbør og jordmonn gir grunnlag for vegetasjon og dyreliv. Likedan vil mengden av plankton, havstrømmer og topografiske forhold undervanns, være avgjørende for størrelsen på nyttbare ressurser i havet. Teknologi og organisasjonsform blir så i sin tur bestemmende for hvilke naturressurser menneskene til enhver tid kan nyttiggjøre seg.

I Lenvik ligger de nordvestligste gårdene vendt ut mot Norskehavet opp mot 69° 36' NB, godt gjemt inne i fjordene som strekker seg NNV-SSØ. Omtrent all bosetning er her, som i store deler av kommunen, samlet på strandflatene og bakkene langs sjøen. Det er et værhardt og barskt land, som setter store krav til menneskene som bebor det. Naturlig nok finner vi her vær-bosetning, og den kan vi følge tilbake til de rike fiskeårene på 14- og 15-hundretallet. Her ute var det folk i senmiddelalderen fikk oppleve rene klondykestemningen som en følge av de store fiskeforekomster og det gode bytteforholdet mellom fisk og korn.

Utenfor de bratte næringene på senjakysten, ligger de store og fiskerike bankene, Svensgrunnen og Malanggrunnen, som skreien årvisst «stør» opp mot for å gyte. Her er også stasjonære stammer av torsk og sei. Ute i Malangsgapet, eller «Havsauget» som de gamle sa, har det bestandig vært et seihav som folk i sommersesongene har kunnet skatte. De har alltid visst å hente opp av havet det som havet til enhver tid har hatt å tilby. Gjennom eldre historiske kilder vet vi at folk fra innlandet har søkt ut til kysten i sesongene etter torsk, lange, kveite og sei. Dette er bl.a. nedfelt i Petter Dass's berømte utsagn om vinterreklingen fra Senja. Men her er også andre herligheter som folk har visst å bruke, noe som kommer til uttrykk ved fastsettingen av gårdsskylda, hvor det heter: «ligger til kobbeveide» og «haver egg og duunvær». Skattetakstene nevner ellers flere «hlutir og hlunnendi», dvs. andre goder som har vært med på å øke landskylda, og som gir et inntrykk av mangfoldet i næringsgrunnlaget.

G. P. Bloms reiseskildring fra 1827, gir en beskrivelse av ytterkysten av Senja som vi også må si gjelder for

hele det nordligste området i Lenvik kommune. Om Senjas vestkyst heter det at det er: «En farlig Søkyst, hvor det paa Miiles Distance ikke er muligt at lande med Baad, smaa Jordflekker mellem Fjeldene, et raat og for Vegetationen ugunstigt Klimat tilbyde Beboerne kun Lidt at Livets Goder og Behageligheder, men mange av dets Mangler og Farer».

Forflytter vi oss fra «den farlige Søkyst» innover i Malangen til Rødberget hvor Gisundet åpner seg, har vi ikke reist mer enn 2 1/2 sjømil i sydøstlig retning. Imidlertid er dette nok til å møte et landskap som er svært forskjellig fra ytterkysten, noe mange reisende på 1800-tallet har bemerket i sine reisebeskrivelser. A. de Capell Brooke sier om landskapet langs Gisundet: «Skiftningene i landskapet som vi nå var i, var like overraskende som vennlig. Fjellene var like høye som de vi såg i Salten, men overgikk dem i frodighet. Trær kom jevnt til syne og bjørk- og aspeskog vokste i de bratte fjellsidene, helt ned til sjøkanten».

P. A. Blom følger opp dette inntrykket med: «... men endnu smukkere finder man det saakaldte Giesund, fra Vaagsfjorden til Giebostad, hvor Øiet neppe kan fæste sig paa nogen Plet, uden at opdage Natur-Skjønnhed». Avslutter vi med Jens Kraft's utsagn skulle vel begeret være fullt: «Af de talrige herværende Sunde er især Gisundet, der for en Deel adskiller Senjen-Øe fra Fastlandet, bekjendt af sine smukke Omgivelser». Det som synes å ha gjort så sterkt inntrykk på disse «geografer», er hva vi kan kalle storheten og variasjonen i landskapet, med frodige skoger og grønne, fruktbare ller i kontrast til de høye, nakne fjelltoppene.

Selve Gisundet har flere innsnevringer hvor det dannes sterke strømmer, og hvor dyrelivet derav er ekstra frodig. Noen av disse stedene har helt opp til 1920-tallet vært gunstige overfartssteder for reinflyttinga. Likeså har de sikkert hatt en slags «brufunksjon» for ville reinsdyr. Langs Gisundets strender ligger så de gårdene som vi kan følge lengst tilbake i de historiske kilder. Flere av dem har vært gode gårder etter landskyldstørrelsen å dømme, men lokaliseringa til havkanten tyder på at den nord-norske «kulturdualisme» i erverv, i stor grad har gjort seg gjeldende her også. De er alle å regne som marginalgårder i korn dyrkningsammenheng, i hvert fall med atlantisk

klima. Tiendelistene viser at korntiende fra Lenvik-bygdene var en usikker inntektskilde for kirke og prest. Flere av gårdene lå øde etter Svarte-dauen, men ble tatt opp straks etter at nedgangen i fiskeriene tok til i andre halvdel av 1500-tallet. Da merker vi den tendens i endring av bosetningsmønstrer som Petter Dass på 1 600-tallet har sett med hensyn til nyridding i fjorbotnene, som han beskriver således: «Fjorden er meget bebygget for tæt. Forproppet, forstoppet, aldeles besæt. Med flere, enn Jorden er mægtig».

om folket

Om folket i Lenvik sogn skriver sogneprest W. F. Koren en februar dag i 1880:

«Naar jeg skal levere et lidet Bidrag til Almuens Karakteristik, saa skal jeg først nævne dens gode Sider: Sømandsdygtighed forenet med uforfærdet Mod og Udholdenhed, Godmodighed, Gjæstfrihed, Godtgjørenhed mod Fattige og Ædruelighed. Under de rige Storsildfiskeaar 1871 - 75 stod Ædrueligheden i alt større Fare, men have senere hævet sig igjen, og den er en af de lyseste Sider ved Menighedens Liv. Desværre fordunkles de gode Egenskaber af saare megen Skrøbelighed og Elendighed. Hjælpsomheden mellem Naboer er meget ringe, man maa betale for næsten enhver Tjeneste. Bagtalelse anretter forfærdig meget Skade og er Aarsag til mange Misforhold. Ligesaa forbausende som sørgelig er den udbredte Troløshed. Man kan næsten pege frem de Mænd som man tør lide paa, et Løfte agtesfor intet. Et Løfte bruges iflæng enten for at vinde en ringe Fordel, eller for at være til Behag i Øieblikket. En Handel uden bindende Kontrakter betragtes som Intet. Ønskelig var det, om Menighedens Prester fra først af kunde være opmærksom paa denne Menighedens Grundskade og jo før des heller begynde Kampen imod disse Synder. Under en kort Embedsvirksomhed opdages saadant ofte for sent. Endelig er Menigheden plettet af megen usædelighed baade skjult og aabenbar. Ungdommen fører ofte et tøylesløst Liv, og næsten enhver Brud er frugtsommelig. Lavest staar den sædelige Tilstand i Hillesø. I Forbindelse med den sædelige Fordærvelse staar og en sterkt udviklet Forfængelighed og Pyntesyge blandt de unge Kvinder, hvis Optragelse og Udvikling forøvrig staar meget tilbage. Deres ustadighed gjør dem oftest til upaalidelige og daarlige Tjenere, uden Kjærlighed til sin

Dette fører oss opp til markegårdene som ble ryddet på 17- og 1800-tallet da det ikke lenger var ledig jord nede ved kysten, og et økende antall mennesker søkte sitt utkomme av jorda. Disse innlandsgårdene har i noen tilfeller samiske rydningsmenn, og til andre innvandret folk fra dalstrøk sørpå. De har ofte tilknytning til vassdrag. Følger vi Rossfjordvassdraget ut mot kysten til Malangen, finner vi også her gårder fra tidlig historisk tid. Rossfjordbygdene er kjent som de virkelig gode jordbruksområder i kommunen.

Gjering. At meget af disse andre Ting har sin Rod i en forfeilet, slap Børneopdragelse er hevet over enhver Tvivl. Manden er for det meste fraværende og Kvinderne sidder hele Aaret hjemme med Huset og Børnene. Kunde man gjøre noget til at hæve Kvinderne, vilde meget være vundet.

Efter de stærke religiøse Bevægelse i Slutningen af 50 Aarene, indtraadte en Reaktion. Bevægelsen havde manglet Ledere, og Reaktionens sørgelige Spor mærkes altfor vel den Dag i Dag. Tidens matrealistiske Drag har ogsaa kjendelig berørt Lenvik. Der gjør sig gjældende en fra Kirken og dens Naademidler bortvendt Retning, og just fra denne Kant er det, at Presten maa være forberedt paa at lide ondt; og han maa ikke sjelden gjøre smertelige Erfaringer om, at hans Embede og Person agtes ringe. Dog findes her ikke faa Kirkelige hæderlige og velsindede Folk, som det er hyggeligt at omgaaes, for ikke at Tale om den lille Rest, som er tilbage fra Vækkelsens Tid, nogle faa Mænd og Kvinder, som, spredt udover Lenvik Sogn har fundet frem til Klippegrunden, paa hvilken de nu bygger sit Frelses Haab. Naar Presten har fundet disse, saa vil han ikke mangle Opmuntring i sin vanskelige Gjering. Oo, maatte Guds Rige stedse blive bygget i Lenvik Menighed!

Hvad Levesættet angaar, kan bemærkes, at der ved Udgangen af de gode Aar, omkring 1877, opførtes adskillige nye og bekvemmere Huse paa Bygderne. Med de indtrædende ugunstige Aar ophørte dog disse Foretagender. Det har nævnlig været hendt folk, at Hjemmefiskeriet i de 2 sidste Aar næsten ganske har svigtet».

Øyfjorden med Husøya, fra 1926.

Det økonomiske grunnlag for bosetninga rundt Øyfjorden har til alle tider vært knyttet til ressursene i havet. Menneskenes livsvilkår har derfor i stor grad blitt preget av de endringer som har skjedd i de naturgitte forutsetninger i området.

Om Øyfjorden med Øyfjordbotn heter det i matrikkelen 1723: «Har til denne tid været fiskevær, Hvor af de paaboende har Svared til Eieren den Sædvanlige Huusfrelse, hver Mand en 1 /2 vog fisk, og til deris Kongel. Mayst. den Ordinaire Værgemands

Skat, en half Rixdaler aarlig, foruden Leeding, hver 16 skilling.

Nu har dette sted udi mange Aar icke været beboed af fleere end 3 à 4re Værges Mænd, mens nu i 2de Aar 5 opsiddere, hvor af de 3de berætter at holde 4re Kiør og 1 2 Sover, og gieder, de andre 2de har hver 6 Smaller, mens der er ingen græsning paa Landet, uden at dise folch maa tage og søge det udi høyeste bratte field paa den anden side i fiorden 1/4deel Miil Som der tilligger, og det med stoer farlighed for fieldskræ, der foruden maa de See sig vel for got veirig formedelst den

slemme Landing, at faae det i deris fiskerbaader beholden, thi vilde havet Staar paa Landet.»

Om øyfjordværingenes næringsutøvelse skriver presten Povel Lykke ca. 1750: «I Øyfjorden hvor det nu bor 5 mend, var det i de første presters tid, og i min salige formands tid, En serdeles menighed der have sin egen Kierke og Prest. Indbyggerne lagde seg ikke efter mange kreaturer, men havde en eller to koer til hvilke deres Hus-truer om sommeren maatte samle Vinterfoder av hva Gress de kunde finde i Fjeldet, og de små derunder liggende Græsslider.

Mændene passede Sine fiskebrug, og naar det gaves overflødighed sattes gennemsnitlig en mand aff hver Baad paa Land for at rodskjære og tilberede fisken som er bragt i land.

De øvrige begiver sig efter kort hvile paa Havet igjen. Og naar hardt Veir, hvilket de dog med stor forkjærlighed søge, endelig befaler og tvinger dem at søge Landet, da mange udi samme setter livet til, iagttage de saa meget mere deres Magelighed uden at bekymre sig om Husvæsenet, hvilket maa være quindenes Sag.»

Øyfjordvær, fra 1897.

Øyfjordvær er et av de gamle middelaldervær på ytre Senja. Det opptrer i en rekke skriftlige kilder, muligens allerede fra 1367.

Her har menneskene i århundrer levd i en stadig kamp med naturkreftene for å skaffe seg et livsgrunnlag.

Da været manglet naturlig havn, var båtlandinga et stadig tilbakevendende problem. I 1857 bevilget «Senjen og

Tromsø Distrikts Formandskab» 100 spesidaler til båtstø i Øyfjord. Både i 1891 og -94 måtte denne repareres da høststormene bøydde både «bolt og jærn» og la støene sammen. I år 1900 hadde Øyfjordvær 34 bofaste. Fraflyttingen fra været tok for alvor til i 40- årene, og i 1955 var det bare 10-12 mennesker igjen på plassen. I dag ligger Øyfjordvær øde.

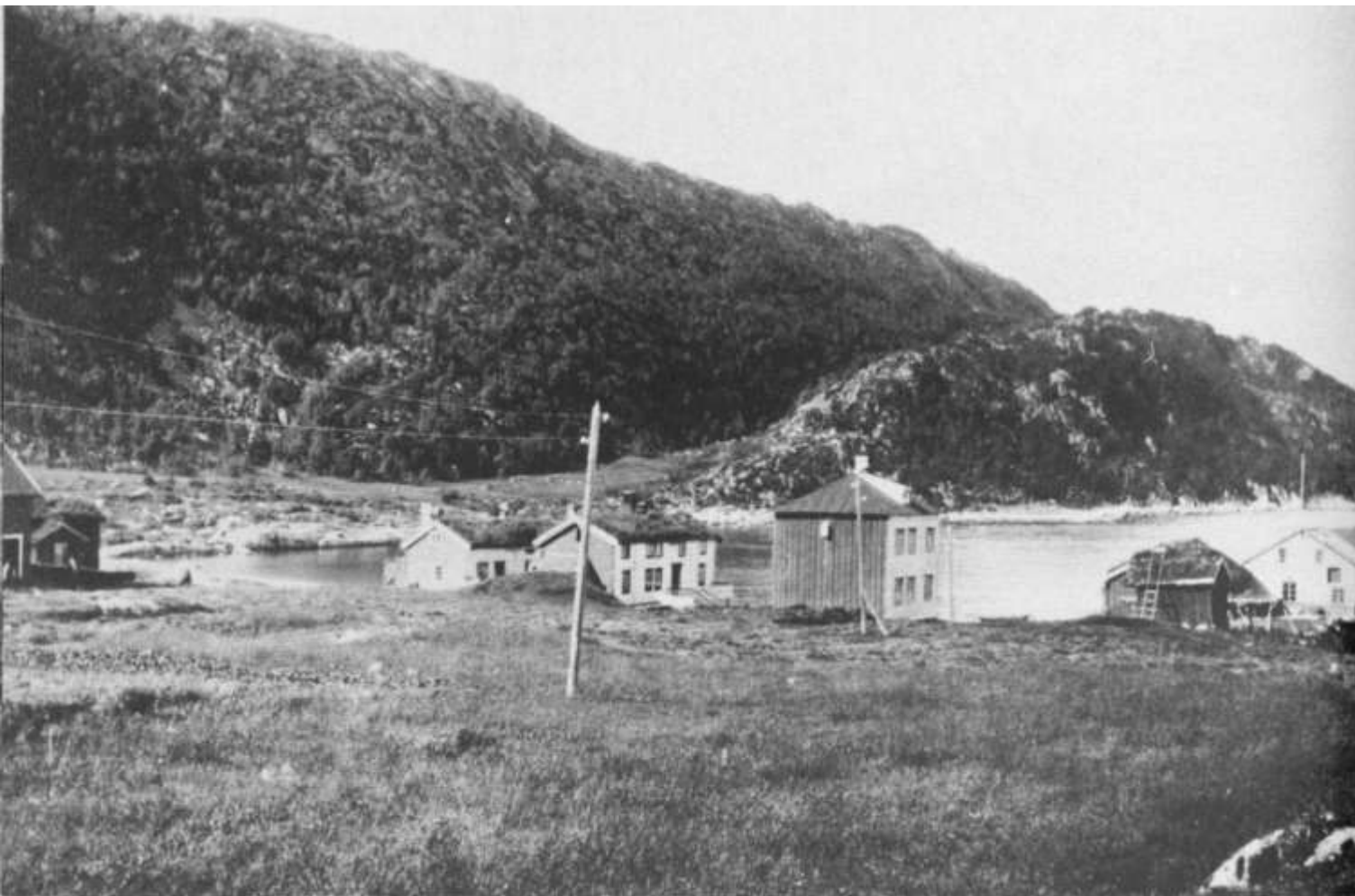

Fjordgård på yttersida Senja.

I de eldste nedtegnelser heter stedet Øyfjordbotn gård. Fjordgård hadde på grunn av sin beliggenhet langt inne i fjordbotnen, et dårligere utgangspunkt for bosetting enn værene lenger ute. Det var langt å slite på årene i motbør innover fjorden. Men da motoren kom, forandret tidene seg, og i dag er fiskeværet et av de livskraftigste på yttersida av Senja. Fjordgård har

de beste forholdene for jordbruksdrift i Øyfjorden. Så tidlig som i 1865 var det hele 19 kyr, 42 sauer, 10 geiter og 4 griser på de fire brukene på stedet. Det bodde på denne tiden 35 personer i Fjordgård.

I følge folketellinga år 1900 var folketallet økt til 72, fordelt på 9 bruk.

Laukvik i Senja, 1923.

Laukvik i Senja nevnes først i 1610, og hørte da til bispens gods. Det sies at de som bodde der da, «levde under slette kår». I 1815 overtok Hans Chr. Hansen fra Skogshamn i Dyrøy, drifta av gjestgiveriet og handelen på stedet. Fra da av kan vi si at Laukviks storhetstid tok

til. I 1870-åra, da Tromsø Amt Dampskibs Selskap ble startet, fikk Laukvik første ekspedisjon og poståpneri i gamle Hillesøy kommune. Men tidene forandret seg, og i dag er plassen fraflyttet.

Botnhamn, 1955.

Botnhamn er en gammel gård nevnt i historiske kilder ca. 1370, under navnet Stufunes.

Gården har en rekke arkeologiske funn fra stein-, jern- og middelalder, og har trolig vært en del av et høvdingerike lokalisert på begge sider av ytre

Malangen. På 1600-tallet var Botn lensmannsgård i Baltestad tingsted.

Gjennom etablering av handelsvirksomhet på slutten av 1800-tallet, vokste Botnhamn fram til å bli et sentrum i Hillesøy. Bildet viser TFDS' «Trondenes» ved kai i Botnhamn.

Hekkingen en stille vårdag.

Fotografiet er tatt med hjemmelaget fotoapparat en stille sommerdag i 1880-årene. Flere russeskuter er ankret opp på havna i Hekkingen. Disse båtene ble kalt Lodjer og var meget sterkt bygd, da de ofte grunnstøtte i trange farvann. Det var de såkalte «pomorene» –

sjøfolket – som hadde funnet veien til Lenvik med sine varer. Det russiske melet var en ettertraktet byttevare for sei og torsk fra Hekking-havet.

Fram til revolusjonsåret 1917, var det om sommeren årvisst 5-7 russeskuter i Hekkingen.

M/S Vega, med to doryer på dekk.

Skøyta på bildet var eid av Harald Lorentsen fra Gavlen og Oskar Paulsen fra Vangshamn. På dekket ser vi to doryer som er plassert oppi hverandre. Dette var en fordel med doryen. Når toftene var tatt ut ble de lette å plassere om bord.

Doryen var en båttype som kom fra Amerika i 1880-årene. Der ble de brukt av bankfiskefartøyene. Første gang de ble brukt under lofotfisket, var i 1905. Da var det 800 doryer med på fisket. Antallet økte imidlertid sterkt fram mot 1914 da hele 8238 doryer var i bruk under lofotfisket.

Lofotfiske med dory.

Doryen på bildet tilhører M/K «Bølgen», T 8 HS, fra Galnslått. Den var eid av Lars Markussen. Ombord i doryen ser vi Henrik Magnussen til venstre, den andre fiskeren har vi ikke navnet på.

Doryen var rank i sjøen, og det krevdes godt sjømannskap for å bruke den. Ulempen var at de hadde

stort vindfang, og under setting av bruk dreiv de med strøm og vind. Dette skapte ofte rot og brukstap på feltet. Ofte var det også vanskelig for moderfartøyet å finne igjen doryene som kunne reke langt avsted i sterk vind.

På tur til moderfartøyet, ca. 1938.

Bildet viser båtmannskap på tur til moderfartøyet «Vårlys» fra Skogen. Fra venstre Magnus Sebergsen, Hilmar Kristiansen, Øisten Eriksen, Jens Øielsen og Johan Kristiansen. På båtripa Einar Kristiansen. De to andre er ukjente for oss.

Under juksa- og linefisket var det som regel to mann i hver dory. Øisten Eriksen fra Finnsnes, kan fortelle at de under juksafisket gjerne bandt doryene til moderfartøyet etter hverandre. Dermed fikk det et videre område å fiske på, og mulighet for større fangst.

Hilsen fra Vang

Gården Vang etter århundreskiftet.

Vang omtales i historisk kilde allerede på 1300 tallet, men vi har arkeologiske funn som bekrefter bosetting flere århundrer tilbake i tiden. På bildet ser vi noen av de mest markerte strandlinje-avsetninger i kommunen. Høyden på disse er henholdsvis 25 og 38 meter over dagens havnivå. Vang var en av de få gårdene i distriktet som var eid av Kongen. Ellers var kirken den

største godseier. Det ble i forrige århundre drevet stor handelsvirksomhet på Vang. Først på 1700 tallet eides gården av Fogd Andreas Tønder, som døde i 1723. Gården ble senere overtatt av hans sønn Peder Tønder. I 1780 ble den skjøttet til hans svigersønn Ole Nielsen Stadt.

Gården Vang, ca. 1900.

Jekteskipper og gjestgiver Ole Nielsen Stadt, fikk i 1785 konsesjon av kongen for å selge tobakk i forbindelse med drift av gjestgiveri. Likeså pliktet han å brygge øl, men han hadde ikke lov til å brenne brennevin. Det skulle han kjøpe i nærmeste kjøpstad.

Med sin fine beliggenhet ut mot Malangen, ble det fra Vang drevet et betydelig hjemmefiske. Som bildet viser

er fiskehjellene fulle av tørrfisk, klar for salg. Trantønnene er forhåpentligvis også fulle. Færingen er dratt opp i støa, og materialstablene vitner om aktivitet på byggesektoren i løpet av sommeren. Da bildet ovenfor ble tatt, var kjøpmann Hjalmar Nergård eier av stedet. Husene ble senere revet og gjenreist i Vangshamn.

Jakter på slep i Gisundet, 1928.

Jakter på slep i Gisundet, utenfor Finnsnes. Da damp båten etter hvert overtok, og den nye tid forandret kystbefraktingen, var det greit å få slep i dårlig bøl.

Seiling gjennom Gisundet var ofte meget vanskelig på grunn av strømforholdene. De tungt lastede jaktene var vanskelig å manøvrere.

Sildestenging innerst i Harrevika, Finnsnes. Ca. 1918.

Notbruket tilhører Johan Karolius, Finnsnes. I de store sildeårene fra 1910 og utover i 20-årene, ble det stengt sild i hver en vik i Gisundet og Finnfjorden. Legg merke til rullen bakerst på den største båten. Den

ble brukt under setting av nota. Folkene på moloen satt spent og ventet på at fangsten skulle komme i land, for da var det arbeid å få med å ta vare på silda.

Karoliusbukta på Finnsnes ved århundreskiftet.

Gården Finnsnes ble ved deling og skyldsettingsforretning 26. september 1839, delt i tre bruk. Det ene av disse gikk gjennom arv videre til finnsnesværingen Andreas Olsen. I en tid hvor dragningen mot Amerika var levende, solgte Andreas bruket til Hans Karolius, og begav seg i vei mot vest.

Den 4. juni 1884, ble skjøtet pålydende kr. 4.000 utstedt. Hans Karolius Johansen hadde da skaffet seg kapital gjennom god fortjeneste i sildefiskeriene. På Andreas Olsens tufter, bygde så Karolius Johansen opp sin gård med tilhørende sjøhus.

Deler av eiendommen ble den 24. april 1 939 solgt til Finnsnes Materialhandel.

Fra Olderhamna ved Finnsnes.

I 1874 bygde fiskeskipper Ole Enok Sørensen fra Skogen, sjøhus i Hamna. Dette ble senere overtatt av Eriksen-brødrene. Den 28. september 1933, ble det utstedt grunneiererklæring fra Lovin Hagen og Daniel Eriksen om vederlagsfri grunnnavståelse til havneanlegg i Olderhamna. Det gikk dermed mot realisering av

et 80 år gammelt ønske fra fiskerbefolkninga om et skikkelig havneanlegg i området. Moloen sto ferdig i 1937-38.

På bildet ser vi fra venstre fiskefartøyene «Kvittind», «Sælbjørn», «Vårlys», «Maud», ukjent fartøy og «Polen». Ytterst til høyre ei frakteskute som gikk under navnet «Konsa».

Sildesalting på Lund-kaia, Finnsnes, ca. 1928.

I de store sildeårene rundt 1920, var det fiskemottak på Lundkaia. Her ser vi en arbeidsgjeng i full jobb med sildesalting. Arbeidet gikk med liv og lyst, og det er stort sett bare blide fjes å se. Håkon Clausen, Trollvik, og

Bernhard Lund eide notbruk sammen. Silda ble salta i tønner, og skipet til Bergen for eksport til den store verden.

Mannskap på M/K Blåfjeld, ca. 1930-35.

Mannskap ombord på ishavsskuta M/K «Blåfjeld» fra Rossfjord. Skuta ble bygd i 1917, og var 60,8 fot. På bildet ser vi bakerst fra v.: Nils Pettersen, Harald Sørensen, Erling Årnes, Oskar Pettersen, Johan Storli.

Foran fra v.: Trygve Strømsnes, Ingvar Johannessen, Henry Hansen, Berg Nermo, Bernhart Storli og skipper Nils Strømsnes. Alle sammen folk fra Rossfjord.

På bildet ser vi i full «fisker-
mundur» med røyserter
på beina, fra venstre: Håkon
Jakobsen, Kvannli, Meyer
Pedersen, Tverrás, Gunnar
Pedersen, Tverrás, Ole Ja-
kobsen, Kvannås, og sitt-
ende Andreas Olsen, Leir-
bakkmo.

Trauste fiskere fra Grasmyrskogen, ca. 1928.

Søren Fredriksen var født i Jøvika i 1868. Hans foreldre var Fredrik Andreasen f. 1836, og Lavine Olsdatter f. 1843. Hans besteforeldre på farsida var Andreas Hendriksen f. 1790, og Ane Monsdatter f. 1814. Om Søren går det mange gjetord. Navnet «Troll-Søren» fikk han på grunn av sin uforferdethet på sjøen. Han var første gang på Lofoten med fembøring da han var 14 år gammel. Det sies at de holdt på å forlise, men da hjelpen kom ropte Søren: «hjelp han Anton, det e ikkje så nøye me meg». En annen gang da de rode i Henningsvær, ble det et forrykende uvær. Ingen av lagbåtene så det likt å gå ut. Men han Søren sto på sitt, ut skulle han! De kom på land med storfangst. Han fikk tilnamnet «Troll-Søren».

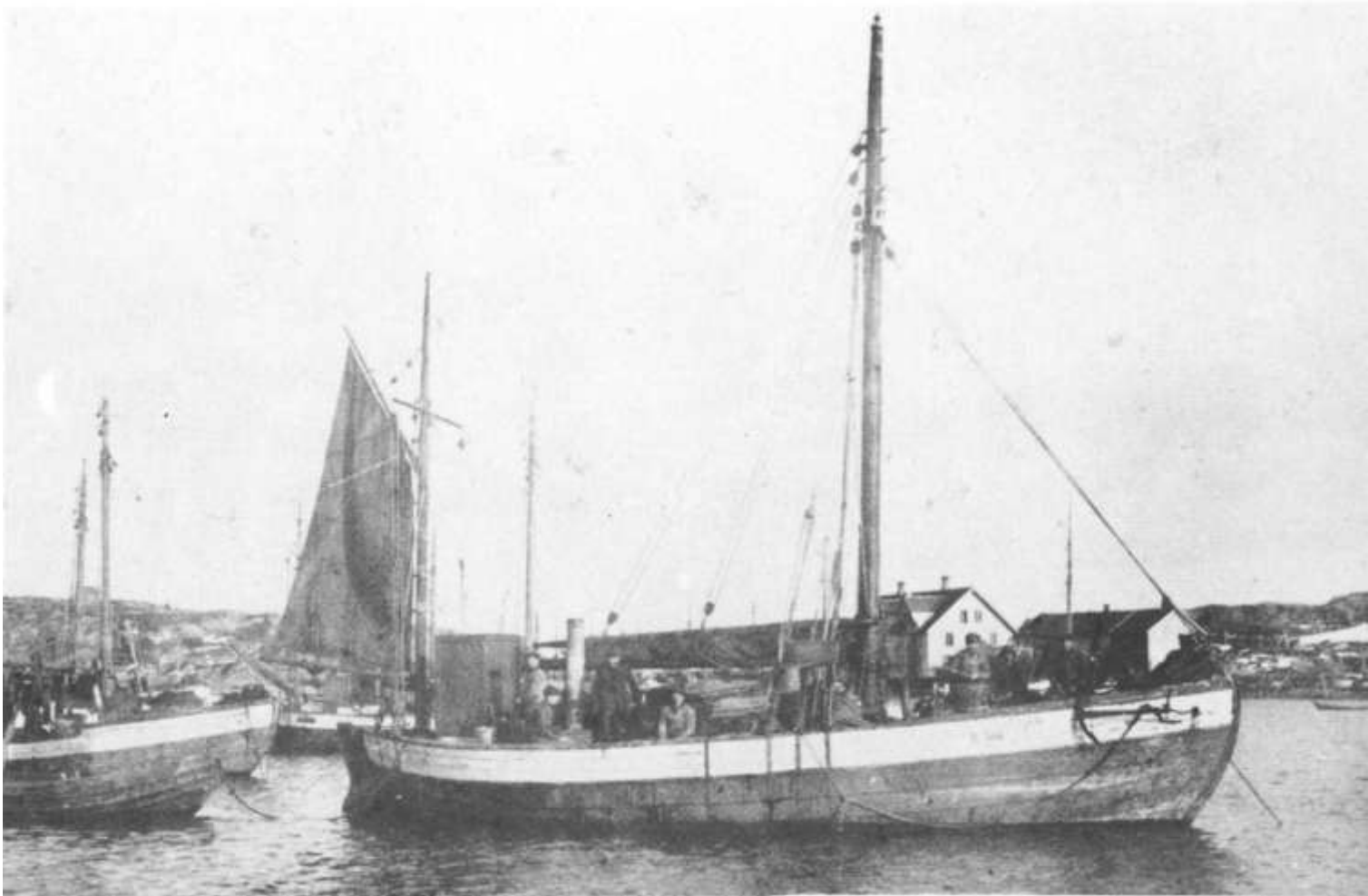
«Troll-Søren» i full lineegning.

Ombygd færing, med innsatt motor og påbygd lugar framme.

Færingen «Lerken» av gamle Hillesøy kommune. Båten eides av Henrik Hansen fra Sandvik i Baltsfjorden. Henrik dreiv som fisker. Han var sønn av Hansine og

Hans Pedersen som dreiv småbruk i Baltsfjorden. Henrik var født i 1883. Bildet er tatt i 20-årene.

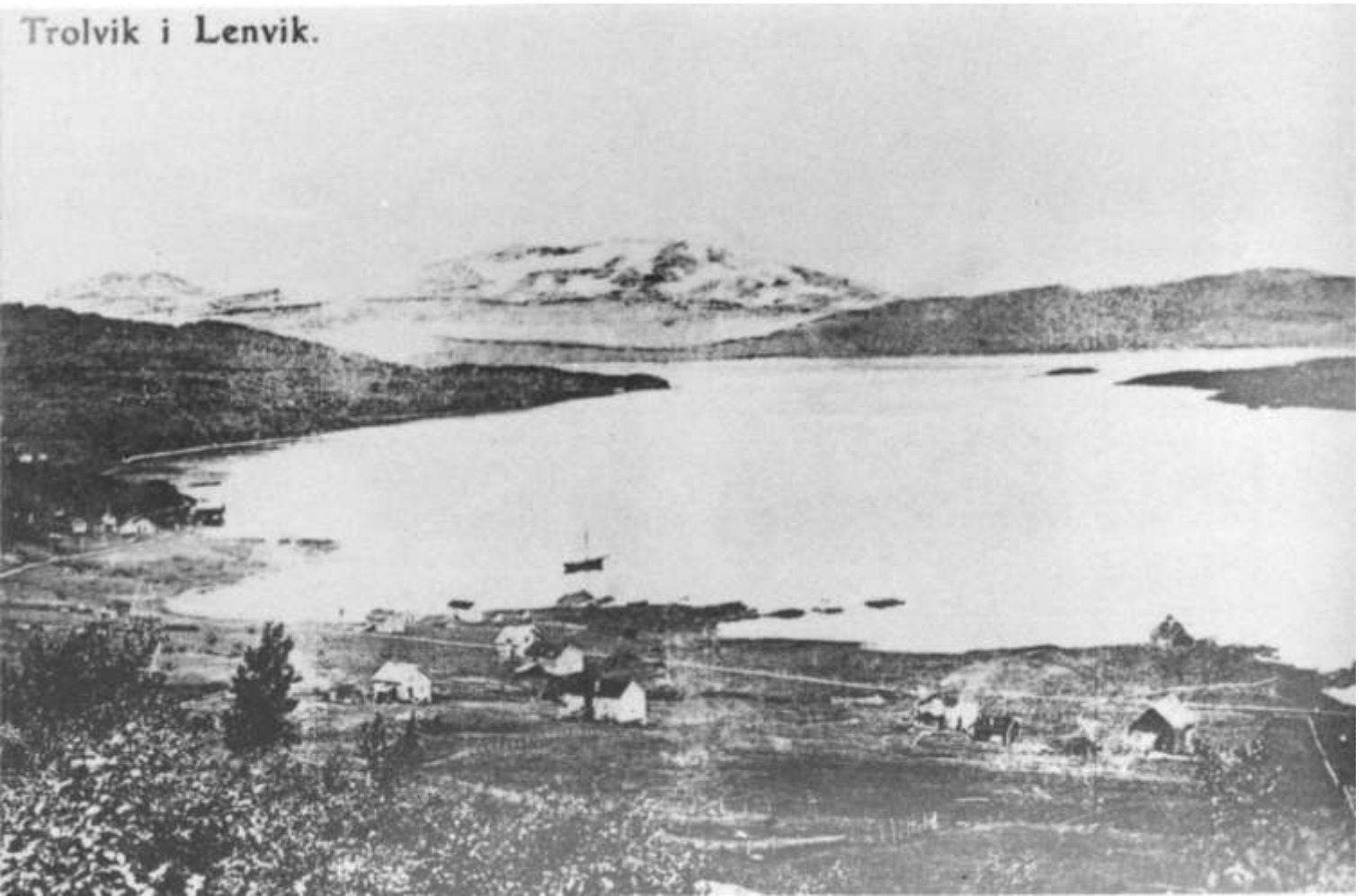

Seilskøyte fra Grasmyr.

På bildet ser vi S/S «Selma» av Grasmyr. Den var eid av Karl Johansen. Da den ble bygd i 1907, kostet den kr. 3.900,-. I 1911 ble det satt inn en 12 hk Alfa i

skøyta. Båten var i drift til 1920. Bildet er fra 1912, og er tatt på Røst.

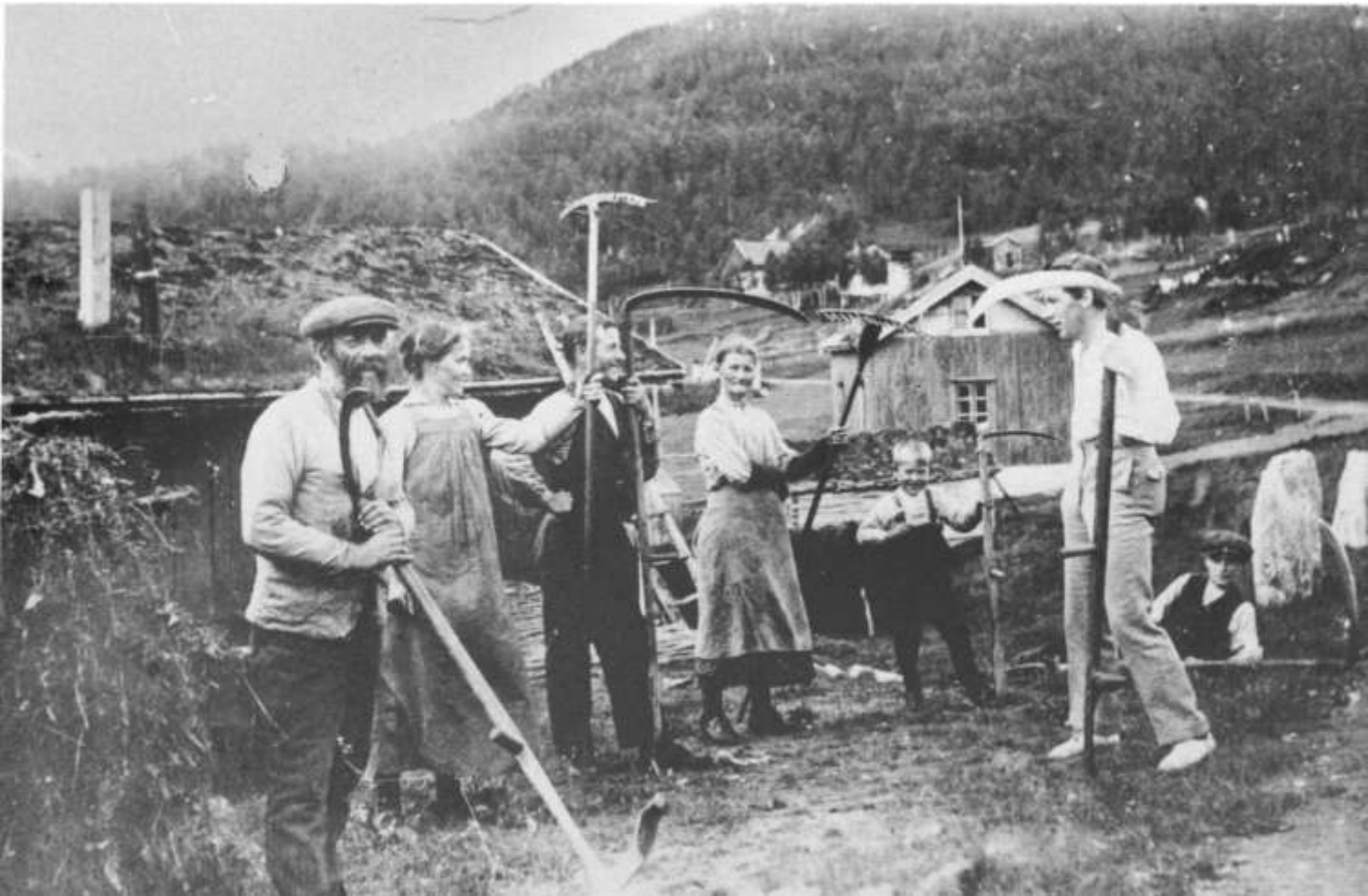
Trollvik i Lenvik.

Trollvik i 1906.

Trollvik er trolig en av de middelaldergårder i Lenvik som ble lagt øde under Svartedauen. Den ble tatt i bruk igjen mellom 1567 og 1610. I skattematrikkelen dette året er Haldor Størckersen og Rasmus Knudsen ført opp som brukere av gården. De bygslet hver et område som var skattelagt for ett pund fiskeleie. På slutten av 1600-tallet bodde postbonden Mogens Endresen på gården. Sammen med postbøndene på Leiknes og Slettnes,

førte han posten nordover til Kårvika og sørover til Vangsvik. I 1723 sies det at gården har «fornøden brendevad, ingen qværn eller fiskeri. Ligger i Soellie, er tungvunden. Sædeland seks skiepper og hviller to skiepper bland Korn.» Gården hadde 2 hester, 10 kyr, 24 sauer og 12 geiter. På begynnelsen av 1900-tallet var gården delt i seksten bruk. Det bodde da 169 personer i Trollvik.

Fra gården Storvik, ca. 1920.

I onna måtte alle hjelpe til. Vi ser at også de minste av karfolkene hadde ljàorv som var tilpasset etter størrelsen. I de dager var det ikke bare å gå på butikken å få det man skulle ha, så rivene var hjemmelagde, like så ljàorvene. Fra venstre i bildet ser vi bonden selv, Lauritz

Eidissen, født i 1854, hans svigerdatter Amanda og sønn og sønn Emil Lauritzen. Kona Petrikka, født i 1854, fra Tana, Otlý Lauritzen, en tilreisende fra Bergen og Lyroy Lauritzen.

Husmora på Yttergård, med en liten dreng og bjellekua. Ca. 1930.

Inger Henriksdatter kom fra Malangen. Hun arbeidet som budeie, og med handarbeid. Hun ble gift med Torger Pedersen. De dreiv fiske og småbruk på Yttergården i Stønnesbotn. Inger var født i 1854.

Her ser vi Ole Nilsen på Bundjorda svinge ljåen. Han var født i Øye, Surnadalen, i 1852.

Slåttekar

Kornhøsting på Leiknes i 1920-årene.

Her som ellers, var liten som stor med når det var mat-
auk. Kornet er modent og skal i hus. Det var mange
gårder i Lenvik som dyrket korn i gamle dager. Kornet
rakk ikke alltid å bli modent på den korte sommeren,
men de årene kornhøsten slo til, var det et kjærkommen

tilskudd til husholdningen. Det er bevart en del gårdskverner
fra den tid.

Personene på bildet er fra venstre: Konrad Jakobsen,
Kåre Leiknes, Peder Hansen, Ottar Hansen, Airi
Hansen, Karen Mørkved og Hjørdis Hansen.

Torving i Botnhamn, i 1925.

Her ser vi to som stikker torv, og to som røyser torva for at den skal tørke. Torva ble etter tørking lagt i rauker for å ettertørke til den ble kjørt i hus på ettersommeren. Torva var et meget drøyt brensel, og ble i tillegg til ved brukt til ut i 50-årene. Torving var arbeid for hele familien. Kvinnfolk og unger tok seg av stikking, røysing

og rauking. Mannfolkene sto for loppinga nede i torvholla.

Alle gårdene hadde sine torveplasser. Det var vanlig at alle brukene hadde samme torvemyr. Etter at våronna var ferdig, var det å sørge for brensel til vinteren.

A bære vatten

Vannbæring fra brønnen eller elva i bøtter på «vass-åk», hørte til det tradisjonelle kvinnearbeidet. Mang en rygg har jamra seg under tyngslene av bøttre.

Hanna Steen fra gården Aspelund, kan imidlertid koste på seg et smil til ære for fotografen.

De små måtte også ta et tak!
Olaug Larsen fra Aspelund
hjelper til med vedbæringa.

og bære ved.

Moteriktig ungdom fra 1920-årene. I hjemmesydd kjole og med datidens hårfasong.

Eline var født i 1907, og var ca. 19 år da bildet ble tatt av fotograf Reidar Lund på Finnsnes.

Eline Bentsen fra Tårnelv, ca. 1925.

Staselig kar hos fotografen. Hans Cedolfsen var født i 1892.

Foreldrene Cedolf og Sigrid Johansen dreiv småbruket Jernslett 93:1 i Lysbotn. Hans ble gift i Tårnelv, og har flere etterkommere i Rossfjord.

Hans Cedolfsen fra Jernslett i Lysbotn, 1916.

Her ser vi to unge damer som bærer hjemmesydde kjoler. Kjolene har et helt spesielt snitt, tettsittende kraver, puffede ermer og side, utskrødde skjørt. De som bærer kjolene er Minda Johansdatter, født i 1892. Hun var datter av Johan Andersen, født 1855, og Synøve Gundersen, født 1858. Han var selveier av gården Langhaugen vestre. Den andre er Elise Knudsdatter, født 1893. Hun var datter av Knut Gundersen, født 1854, og Bereth Larsdatter, født 1849. De eide gården Tverhaugen.

To yndige damer fra Grasmyrskogen, ca. 1910-15.

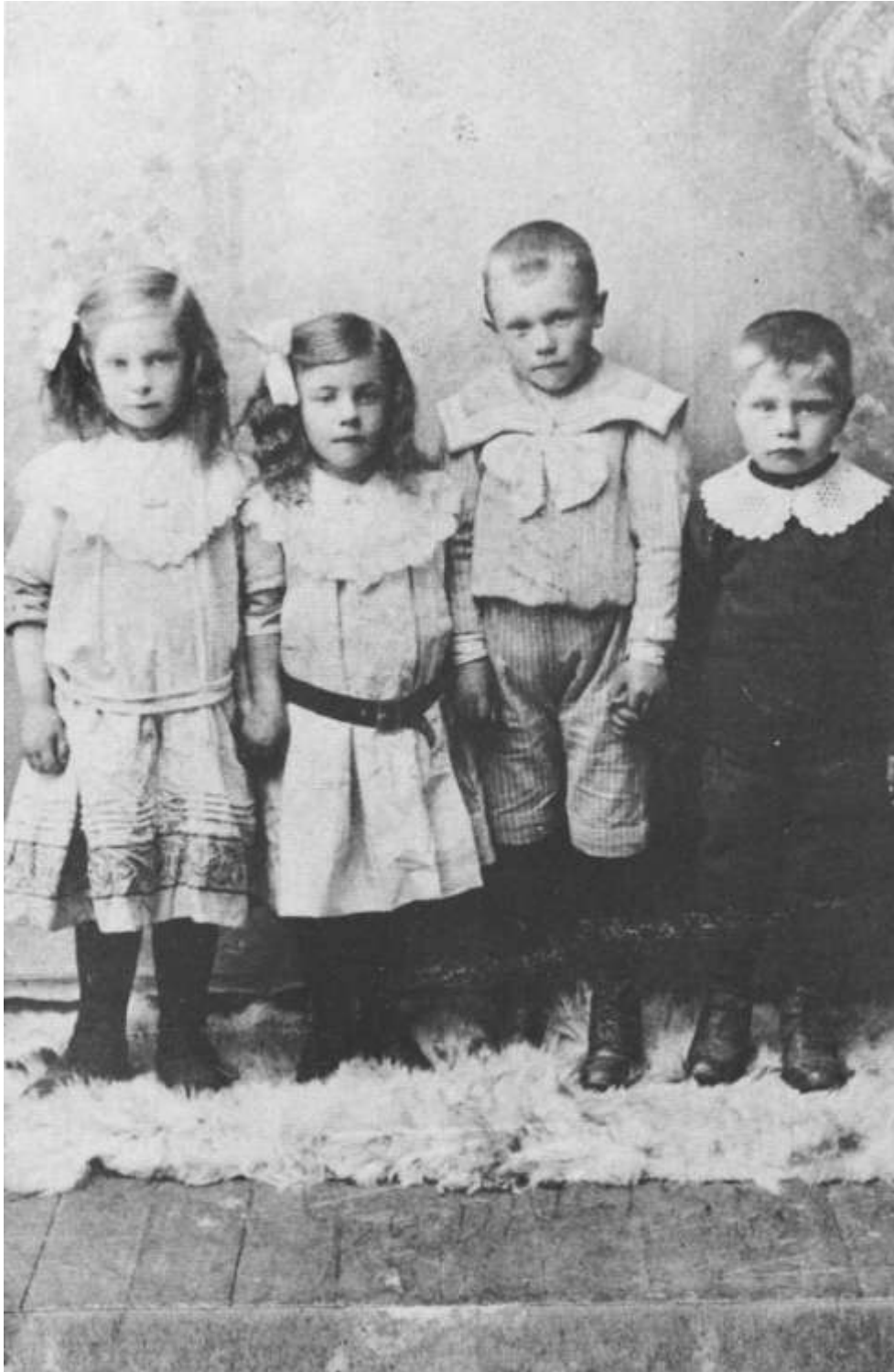
I atelieret til fotograf Lund på Finnsnes, ble mange Lenvik-borgere forevige. Den gang, som nå, var det om å gjøre å være motebevist. «Sixpenslua» på snei, frakk og sylskarp buksepress. Denne gang er det bakerst fra venstre: Peder Nilsen og Karl Pedersen, begge fra Kvannli, Ole Meyer Olsen fra Grasmyrskogen og Johan Andersen fra Langhaug sittende.

Atelierfoto, tatt på Finnsnes i 1930.

Signe Elfrida Jensen, født 1916. Hun er datter av Kornelius Jensen som var fra Kårvika. Han giftet seg med Hilda Helmine Hansen, fra Bakkejord. De flyttet til Landøy, og bygde seg hus der. Signe bor nå i Trondheim, men hun har mange slektninger i Lenvik.

De store har også vært små, 1918.

Hos fotografen i 1913.

Preget av stundens alvor, og med godt tak i hverandres hender, ble turen til fotografen et minne for livet. Det var ikke måte på hva man måtte finne seg i. Men når man i bestestasen, med nydelige blondekrager, først var uti det, var det kanskje ikke så farlig allikevel. Fra venstre: Ruth Bergh, Dagny og Nils Flatøe, og helt til høyre Arnold Bergh. Alle fra Finnfjord.

Døtrene til Konrad Jakobsen, eier av hovedbruket på Leiknes. På bildet ser vi fra venstre: Hildur, Karen og Hjørdis.

Døtrene på hovedbruket på Leiknes, ca. 1912.

Søstrene Killie fra Slettnes. Foreldrene var P. Killie og Inga Pettersen. Han kom fra Dovre, og var gårdbruger og handelsmann. Kona kom fra Tromsø. På bildet ser vi fra venstre: Inga-Marie, Rønnaug, Margot, Bergliot og Hanna.

Slettnes-damer hos fotografen, ca. 1915.

Hovedgården på Bukkskinn, 1913.

Hovedbruket på Bukkskinn, gnr. 38/1 «Heimdal», ble bygd av Hans Olsen som kom fra Bergens-kantene. Han var gift med Rakel Raanes. De flyttet til Bukkskinn i 1857-58. Da dette bildet ble tatt, eides gården av

Johanne Bernhoft Olsen, datter av Hans og Rakel. Damene på trappa er fra venstre: Agnes og Gudrun Karolius, Johanne Bernhoft Olsen og sittende Hulda Karolius.

Gammelstua på Leiknes, ca. 1920.

Det var Conrad Olsen, f. 1792 som overtok gården etter sin far Ole Olsen f. 1750. Den delen som vi ser til venstre ble bygd i 1820. Delen til høyre ble tilbygd i 1880 av tømmer som ble igjen etter bygginga av kirka på Bjorelvnes. Denne ble i 1935 revet av Kåre Leiknes sen. som benyttet materialene da han bygde seg eget

hus. Den eldste delen er påbygd og eies i dag av Jakob Leiknes.

I gamle skrifter kan vi se at i 1832 måtte Conrad Olsen pantsette gården og alt han eide, for å ruste seg til fiske på Finnmarken dette året. Men fisket gikk bra, gjelden ble betalt og gården ble i familiens eie.

Våningen på eiendommen «Busletta», ca. 1900.

Folket på «Busletta», gnr. 44/4 i Lenvik.
Eiendommen ble kjøpt av Ole Jensen fra Bukkskinn i 1871. Han bygde seg først hus nede ved havet, men flyttet etter tre års tid lenger opp på eiendommen. Huset ble brukt som skolehus på 1880-tallet, og bårstua til

høyre i bildet, ble bygd til innlosjering av skolebarn. Fra venstre: Petter Olsen, Julianna Jakobsdatter, Ingeborg Jakobsdatter, Andreas Olsen, Lavine Olsen, Hansine Hansen. På hesten sitter Olmar eller Thomas Olsen. Helt til høyre Ole Jensen.

Gammer ved Finnfjordvatnet, 1914.

Gammen som husform er kjent brukt av både samer og nordmenn fra gammel tid. Således fortelles det at Sigurd Slembe under sitt opphold på Hinnøya i 1138/39, gjorde følgende kvad da han oppholdt seg hos sjøsamene der: «Godt var det i gammen/da glade vi drakk/og kongesønnen glad/fikk gå mellom benker.» Karakteristisk for konstruksjonen er fire krumme stenger som parvis stilles sammen og oventil forbindes med en langås. Disse støttes opp av skråstøtter i gaffelform. Derpå legges langåser på hver side, og

bjørkestammer stilles opp mot dette skjelettet. Utenpå legges et dekke av never og torv.

Den gamle golvinndeling i samenes gammer, var den samme som i teltet; ildstedet i midten, sitte- og soveplasser på hver side av det, opplagsplass for brensel mellom døra og ildstedet, og kjøkkenavdelinga bak ildstedet.

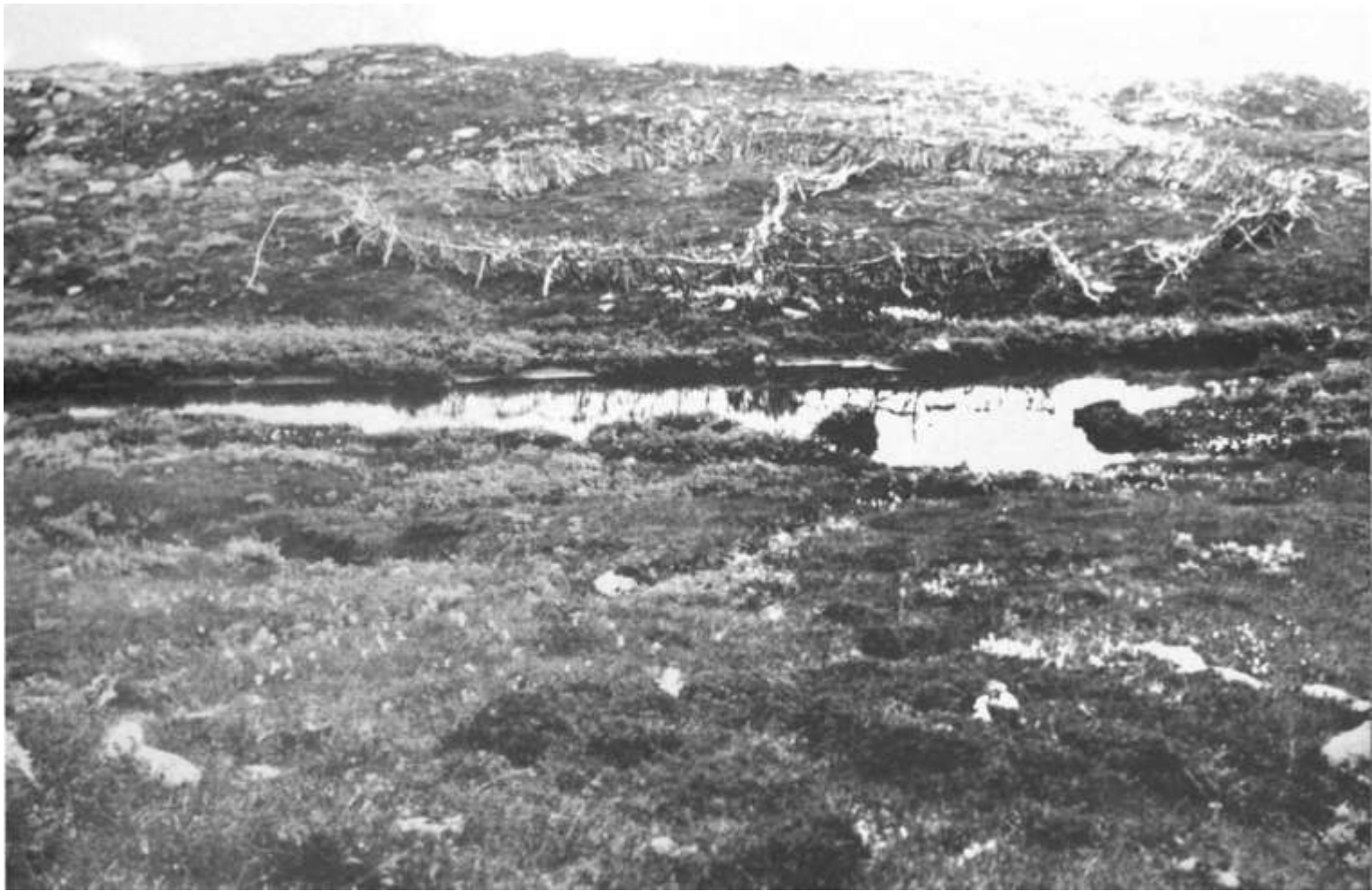
Gammene på bildet er «moderne» utgaver, med ovn og pipe samt vindu. Muligens er gammen til høyre en såkalt fjøsgamme.

vgamme og stabbur i Lars Larsadalen, 1915.

Etter at skogen på 1700-tallet ble et salgsprodukt, så norske myndigheter med ublide øyne på samenes bruk av denne. De mente at samene i altfor stor grad tok seg til rette i statens skog. Skogødeleggelsen ble et «brennbart» tema både for amtmenn og øvrighet forøvrig. Den samiske kulturform tilsa imidlertid en

omfattende bruk av skog både til gammebygg, samlingsgjerder og til brensel. Når et område var avskoget, flyttet de gjerne til et nytt sted. Bildet viser en «kommisjon» i Lars Larsadalen på Senja, med det formål å undersøke avskoginga i Tromsø Amt.

Skillegjerde på Kistefjellet, 1915.

Før svensk-samene forlot sommerlandet, måtte reinen tilhørende de forskjellige eiere skilles ut. Reinhjorden måtte da drives inn i en innhegning lagd av bjørkestranger. Gjerdet skulle anlegges slik at porten eller trakta skulle føre oppover ei bakkeskråning til innhegninga. På denne måten kunne ikke reinen se skillegjerdet før de hadde passert portåpninga.

Når reinen kom inn i gjerdet, ble så flokken delt mellom eierne etter det kjennemerket som samene hadde skåret inn i øret på reinen.

Fotografiet er tatt i august måned 1915, like før samene reiste tilbake til Sverige.

Klargjøring før oversvømminga tar til, 1919.

På 1900-tallet gikk flytningsveien på Lenvikhalvøya over Finnfjordeidet, videre på vestsida av Kistefjellet til de kom på høyde med overflyttningsstedet. Fra gammelt av, var det oversvømming fra Reinberget ved Nygård til Laukhella. Senere endret dette seg slik at svensksamene kom lenger nord med reinen sin, og drev

den over til Senja mellom Bukkskinn og Vardneset ved Gibostad. På bildet ser vi reineieren Ole Jonsen Nutti og hans folk like før overflytninga tar til. Reinen er samlet ved Lyktholmen på eiendommen til Hans Strømmesen, Bukkskinn.

Oversvømming av rein ved Bukkskinn, 1919.

I historiske dokumenter ser vi at svenske samer i flere århundre har brukt områder i vår kommune som sommerbeite for sine rein. De kom vanligvis ned til kysten fra Torne lappmark i mai/juni måned, og hadde opphold på Kårvikfjellet, Vassbrunfjellet, Fagerfjellet, Kistefjellet, Bjoreldalen, Svartfjellet og Grønli på Senja.

Når den første snøen kom i september/oktober, brøt de opp og dro tilbake til vinterboplassene sine på svensk side.

Bildet viser oversvømming av Gisundet, mellom Bukkskinn og Vardnes ved Gibostad.

Fra Bukkemo nedre g.nr. 90 b.nr. 1, ca. 1920.

Ole Paul Pedersen, f. 1842, og Inger Andersdatter Inga foran stua på rydningsplassen Bukkemoen.

Inger var datter av Anders Paulsen Inga, eller «Boka Andaras» som samene kalte han. Han fikk rydningsseid på Bukkemoen 20. juni 1848, hvor det het: «Det bevilges Fin Anders Paulsen at tage under Rydning og Beboelse en Strekning i Statens Almending paa Senjen Øien. Denne Plads Grendser skal være mod Syd til Lysbotnvandet mot V og N Bukkefjeldet mod Øst Lysbotten eller Laxelven saaledes at Pladsen bliver paa den Moe eller Slette som begrænses af de Elve der løber fra Storbukfjeldet. Disse

Grænser bliver dog ved skyldsætning der foregaar senest 15 Aar fra Dato, nærmere af atskille og for Rydderen under Fortabelse af sin Ret, forsvarligen at rydde, dyrke og bebygge Pladsen samt ikke hugge eller give andre tillatelser der til at hugge i Skoven uden efter Fogden eller Lensmanden paa hans vegne meddele tillatelse eller udvisning.»

Anders' besteforeldre, Morten Pahlson Inga og Anne Johnsdatter Hvit, kom fra Talma sameby i Torne Lappmark til Lenvik i 1788. Inger Andersdatter ble gift med Ole Paul Pedersen Matti fra Langhaugen. De fikk barna Anton f. 1871, Sofie f. 1885 og Olea f. 1893.

Anna Gundersen i Grasmyrskogen, ca. 1960.

Anna Gundersen var gift og bosatt i Grasmyrskogen. Hun var datter til Anna Partapouli som var født i Vittangi, Sverige.

Foreldrene var svenske rein-driftssamer. De hadde beiteland i Gratangenområdet. Anna Gundersen var gift med Andreas Gundersen fra Grasmyrskogen.

Sommerkos på Bjorelvnes, 1913.

Sommerbeiting for reinen på norsk side av grensa, kunne by på situasjoner som denne. Her har Sara og hennes barn en kosestund i sommerenga. Lille Ingrid Irgens har slutta seg til selskapet.

Det er varmt, og angen av gress og sjøluft gjør dagen god.

Karesuandosamer på Bjorelvnes, 1918.

Etter Reinbeitekonvensjonen mellom Norge og Sverige i 1883, ble Tromsø Amt delt i 27 reinbeitedistrikt. Lenvikhalvøya ble 13. - og Senja 24. distrikt. Fram mot 1923 hadde samer fra Saarivuoma og Karesuando sine sommerbeiter i disse distriktene. I 1918 hadde Karesuandosamene, Lainovuomastammen, 560 dyr i 13. distrikt og 1370 i 24. distrikt. I 1918 hadde følgende personer sine rein på Senja: Salemon Hendriksen Pilto, Henrik Person Pilto, Per Jonsson Pilto, Henrik Jonsson Pilto, Anders Andersson

Pilto, enken Ella Hotti, Guttorm Guttormson Omma, Jakob Larsson Hotti, Knut Persson Nutti, enken Maria Palopää, Ola Jonsson Nutti, Nils Nilsson Labba og enken Anna Omma. Fra Saarivuoma - Olav Tommasson Sunna. 13. distrikt ble brukt av Johan Nilsson Kitti, Nils Nilsson Kitti, Hans Andersson Blind og drengen Jonas Olsson Labba.

Bildet viser Lainiovoumasamene Salemon Hendrikson Pilto og Guttorm Guttormson Omma som henholdsvis eide 100 og 18 rein.

Klar for avmarsj, ca. 1935.

Her har «guttan» gjort seg klar for å dra til fjells for å merke rein. Fra venstre: Ole Påve, John Johnsen, Ludvik Pedersen, Lars Påve, Helge Nymo, Erling Hansen og Lensmann Johannes Irgens.

Reinsdyret har så langt vi kjenner til, vært det viktigste næringsselement i samenes økonomi. Omdette sier den svenske presten Johannes Tornæus på 1600-tallet: «Men hwadh för ett nyttigt och ädelt Creatur som Renen är, står icke nogsampt at beskrifwa. Ty utaf honom hafwer Lappen sin Spijs och klädning, sin fordenskap

och näring, och mångahanda huustarfwor. Är han lefwandes, så gifwer han Lappen både miölk och Ost, och där hoos icke allenast är hehl betiänlig, utan och ganska snäller till alla Resors förrättande, där Lappen lijkwäl där emot icke af nöden har, at göra den allraringeste omkostnad på honom, hwarken medh Stall om Winteren, eller föda, utan hwar han kommer til natten, där ligger han under baran himmel, och sielf söker sin Spijs. Blifwer han slachtad, så är på honom icke det ringeste tilfinnandes, som icke dugeligt är. Först och främst är köttet eij allenast äteligt utan och så fett, skiönt wälsmakande, som nogonsin något kött

«Reingjeting på Mikkalvarre».

wara kan. Uti benen finnes en besynnerlig godh märg, utaf hwilken Lapparna en sådan högtijdh göra, som wij af ostror eller någon nykommen frucht. Utaf Skinnen göras Muddar och Pälsar, utaf belingarna och hufwudskinnen Håsar, Skoor och handskar, samt alla tarfweliga Åketyg, och hwadh till Remmar och annat slijkt betarfwas kan. Senorna brukas altijdh i stallet för Trådth så och at sammanfoga deras båtar och Äckior,

hwilka hoos dem ära for Släder. Medh huden görs den bästa handel. Skatt och alla Uthlagor. Benen och hornen duga at göra Skeder och alla slagz bohagztygh utaf, och medh ett ord sagt: Reen är for Lappen fast kosteligare, ädlare och gangneligare, ån for annat Folk nånsin nogot diur på Jorden.»

Bildet viser Ole Påve som vokter reinflokken.

Kårvikneset, 22.07. 1869.

Dette bildet er etter en akvarell av C. J. Dirik, malt 22. juli 1869. Vi ser Kårvikneset med klokkergården oppe på bakken og naustene nede ved fjæra. Årneshalvøya på andre siden av sundet. Lengst borte kneiser

majestetiske Senjafjell mot himmelen. Midt i bildet og mot høyre ser vi Barden, Grytetippen, Keipen og del av Kyle.

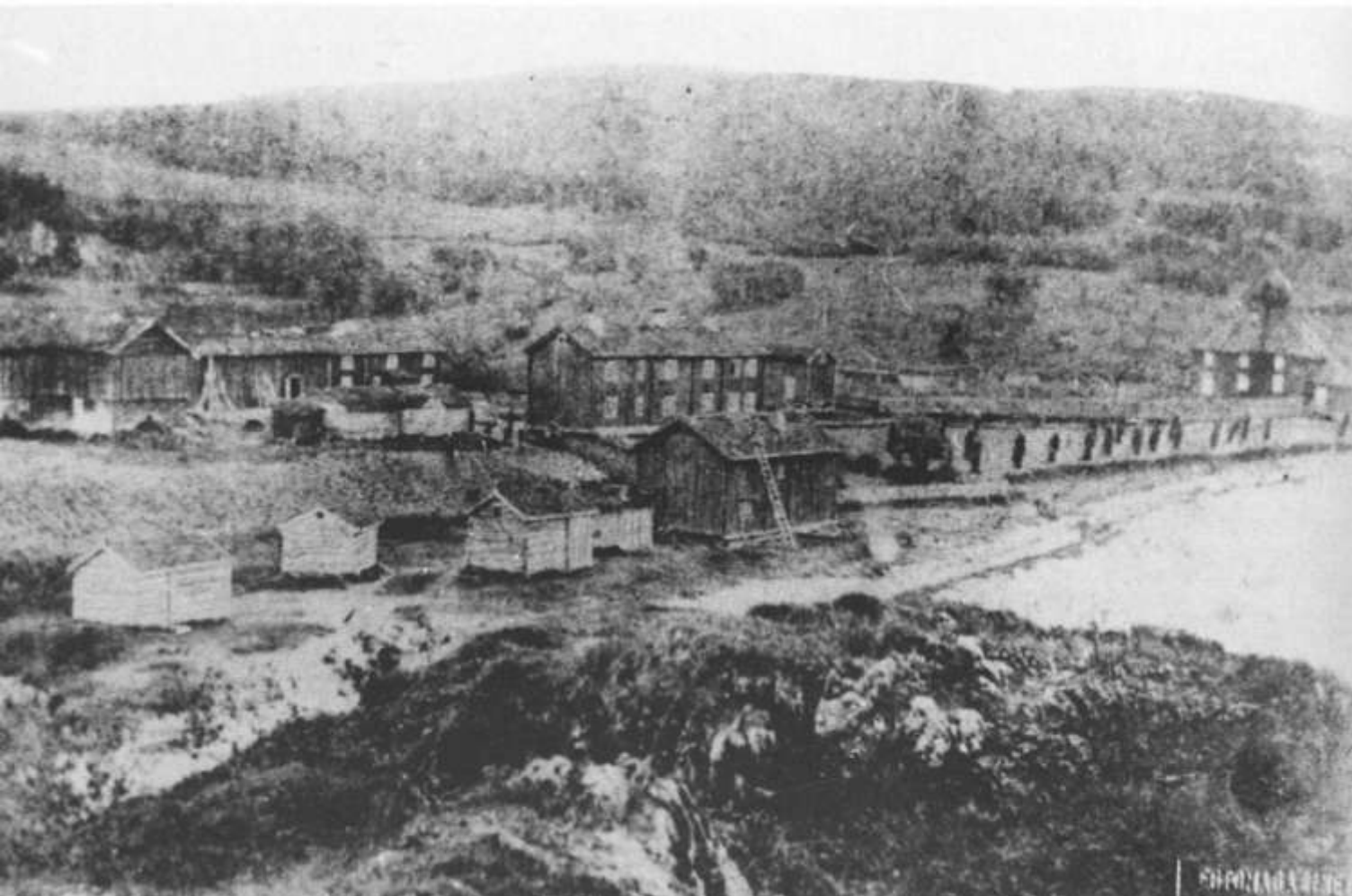

Klokkergården på Kårvikneset.

Kårvikneset og Kårvik var husmannsplasser under prestegården i Lenvika. På Kårvikneset bodde klokkere og kirkesangere opp gjennom tidene. I folketellingen fra 1865, kan vi se at det var 10 husmannsplasser i Kårvika. og hele 93 personer bodde der. Prest Schumann skriver i kallsboken: «Allerhelst var det maaske, om hele Kaarvig blev Solgt og Præsten fik Renterne af den indkomne Capital; thi han har mange ubehageligheder

med de gode Herrer Huusmænd dervide, af hvilke flere fortjente med rette at jages bort af pladsen for Deres uefterrettighed og dovenskap.» Det var ikke greit å være prest eller husmann med høyere herrer over seg, som krevde skatt av jorden. Den siste som bodde i klokkergården, var Hans Andreas Irgens f. 1846, han var kirkesanger og en meget avholdt lærer i sognet. Han kom fra Os i Tolga prestegjeld.

NB! Det viste seg i ettertid at giveren av dette fotografiet tok feil da hun opplyste at dette var klokkergården på Kårvikneset!

Den gamle prestegården i Lenvika, ca. 1880.

Den gamle prestegården låg i Lenvika helt til 1880 da den nye kirka ble bygd på Bjorelvnes, og ny prestegård ble reist i Bukkeskinnvika.

Våningshuset som ligger midt i bildet ble nyoppført av prest Brager i årene 1732-37. Prest Schumann skriver i 1867 i kallsboken at «Denne Bygning er fra først af slet opført, ved at Entreprenere Sneedkermester Løkke derfor haade fortient bere Næsen i en Klud.» Borgerstuen ble oppført i prest Halls tid i årene 1838-47. Til høyre for våningshuset er stabburet. Ved siden av sees «beinhuset». Så har vi kirken og porthuset. Det store huset ved stranden er «Konfirmasjonshuset». Det

fortelles at stigen som står på nervereggen ble brukt av konfirmantene til å «turne» i. Ingen av dem klarte å «hanke» seg til øverste trinnet etter bare hendene. En dag så ble også prest Koren med på leken, og han viste de andre hvordan det skulle gjøres og hevet seg helt opp til øverst i stigen.

Fjøs, stall og høylade med kornstål, var under ett tak. Gammellåven ble stående til den falt ned. Da prestegården ble solgt, ble husene revet og tømret benyttet til bygging av nye hus. I flere av de gamle husene i Lenvika er det materialer fra husene på prestegården. En av kirkestuene står ennå og har vært

Lenvik gamle kirke, ca. 1880.

bebodd helt til i dag. En gammel kirkestue sto i Sandvika. Den er nå revet og lagret for gjenreising ved bygdemuseet.

Lenvika som kirkested.

Vi vet ikke nøyaktig når det først ble bygd kirke i Lenvika. Første gang kirka er nevnt, er i det oldnorske skriftet Rymbegla som må være skrevet på slutten av det 12. eller på begynnelsen av det 13. tallet. Kirka blir her omtalt som den nordligste i verden. Lenvik-kirka blir senere nevnt i skriftlige kilder fra 1350, 1370 og 1380.

Lenvik prestegård blir i samme tidsrom omtalt som «brent av karelerne» Russerne og karelerne var ofte på røvertokt i det nordligste Norge på denne tiden. Historiker P. A. Munch antar som sikkert at Lenvik-kirka ble brent samtidig som prestegården. I en besiktigelses-rapport fra 30. juli 1770, får vi rede på hvordan kirka så ut på den tid. Det heter at kirka var en liten trekirke, bygget i korsform, med tårn og sakresti, tegeltekkt tak, men uten loft. Kirka ble revet i 1880 årene, og flyttet til Rossfjord hvor ny kapellkirke ble innviet sommeren 1885. Kirka vi ser på bildet ble bygd i 1820-1821.

Portrett av
Biskop M. B. Krogh,
først på
1800-tallet.

*«Nu dypest udi dødens slummer
mit støv i graven legges ned:
nu skal ei jordens sorg og kummer
forstyrre mer min hjertefred.
Min kamp er endt. Pris være Gud.
du løste mig fra striden ud.*

*En olding jeg av verden træder
og mett av år forlater den.
Du skapte mig for evigheder
did mot mitt mål jeg iler hen,
lovsyngende din kjærlighed
jeg vandringsstaven legger ned.*

*O, milde fader, mig min brøde
tilgive du, og i den tro
på ham som for min frelse døde
mitt hjerte finner trøst og ro.
Ti ved det håp som han mig
gav
jeg reddes ei for død og grav.*

*I kjære jeg mig etterlader,
I sørge ikke ved mitt savn;
jeg går til min og eders fader,
snart sluttet i hinandens favn;
vi samles der hvor dødens hånd
ei mere løser venskaps bånd.*

Hålogalands første biskop, Mathias Bonsach Krogh, var født i Vadsø 14. oktober 1754. Hans foreldre var Else Maria Bonsach og Truls Krogh. Faren var en tid med i styringen av den Kongl. handel i Finnmark, senere tilsatt som Fogd i Lofoten og Vesterålen Fogderi. I 1781 ble Mathias Bonsach Krogh gift med Nicoline Antonette Mølderupsdatter, som var prestedatter fra Bergen. De fikk til sammen 13 barn hvorav bare 5 levde opp.

En av sønnene deres, Jens Andreas Krogh ble også prest. Han var sogneprest i Melhus. Mathias Bonsach Krogh var sogneprest i Lenvik og Hillesøy Sogn, fra 1782 til 1789. Han bodde da med sin familie på den gamle prestegården i Lenvika. Han var godt likt i menigheten, og han reiste mye rundt i sognet og snakket med folk. I Hillesøy kirke står det på alteret en oblateske av sølv som han forærte kirken. Den bærer følgende inskripsjon «Til Guds Ære og til Taknemmelighets Widne Gives dette til Hillesø Kirke av M.B. Krogh i 1784».

Da de tre nordligste amt ble utskilt som eget bispedømme i

1804, ble Mathias Bonsach Krogh valgt som bisp i Tromsø stift. Han bosatte seg ikke i Tromsø slik som alle hans etterfølgere, men på gården Belsheim i Alstadhaug. Biskop Krogh døde den 2. september 1828, 74 år gammel. I Lenvik presteembedes Kallsbok finnes et ark med tittelen «Mathias Bonsach Kroghs gravsang, forfattet av ham selv.» Vi tar med sangen i sin helhet.

Wilhelm Sandberg, ca. 1850.

Sogneprest i Lenvik 1848-56, Wilhelm Sandberg var født på Onsøy Prestegård 11. oktober 1809. Sønn av prost Øie Rømer Vagaard Sandberg og Jørgine Susanna Flood. Etter endt embedseksamen i 1834, virket han som omgangs-skolelærer, og dels ved egen privatskole i Kristiansand. I august 1847 ble han utnevnt som sogneprest i Lenvik, hvortil han flyttet i mars 1848. Interessen for skolevesenet var i behold, og han medvirket til at hver rode fikk 4 ukers skole i året, på samme sted. Han berømmer i sine notater den tillit og hjelp han fikk til dette fra kommunens representanter.

I hans tid, ble også gårdene Engenes, Greipstad, Sandvik, Buvik og Storvik skilt fra Troms Sogn, og lagt til Hillesøy.

Da han etter 8 år søkte seg bort fra Lenvik, følte han seg sterkt knyttet til menigheten, men han syntes han hadde fått utrettet mye i denne tida.

I ekteskap med Christiane Andrea, født Nyegaard, datter av kjøpmann Nyegaard i Fredrikstad, fikk de 5 barn. Familien flyttet i oktober 1855 til Skjerstad i Salten, hvor han tiltrådte som sogneprest.

Wilhelm Frimann Koren, ca.

Wilhelm Frimann Koren var født på Selø Prestegård i Bergen stift, den 21. februar 1842. Hans foreldre var prost Wilhelm Frimann Koren og moren Aletta Petronelle Elisabet, født Boyesen. Oppveksten ble omflakkende. I 1849 ble han, 7 år gammel, sendt til sin onkel garnionsprest Boyesen i Kristiania. Så var han en tid hjemme, og snart var han i Kristiania igjen. En voldsom hodepine plaget han mye i studietiden.

han mye i studietiden. Etter at han ble sendt til sjøs av sin far et års tid, gjenopptok han studiene. Han avla theologisk embetseksamen våren 1867. Den 23. april 1868 ble han gift med Lovise Margrete Schmidt. Hun var datter av forhenværende handelsmann Ole Schmidt og Tora Andrea født Frimann. Lovise Schmidt var født på handelsstedet Moldøen i Nordfjord i 1846. Wilhelm Frimann Koren ble utnevnt til sogneprest i Lenvik den 14. mars 1874, hvor etter han i 1878 ble konstituert prost i Senjens Prosti. Den 18. oktober 1879 ble han utnevnt til sogneprest i Fjeld Sognekald. De fikk 8 barn i den tiden de var i Lenvik, hvorav et døde 4 år gammel i skarlagensfeber i 1874. Hun er begravet på den gamle kirkegården i Kårvika. I årene 1874-75, var det mye sykdom i familien. Epidemier av kikhoste meslinger og skarlagensfeber herjet. I notatene etter Wilhelm Frimann Koren, finner vi også en beretning om at han i januar 1 880 gikk på ski fra Lenvika til Tennskjer i sognebud. Da han skulle gå hjem igjen gikk han seg vill på fjellet i en forrykende snøstorm. Det var så vidt han berget livet. Etter dette pådrog han seg en langvarig nervøs sykdom, med anfall av åndenød. Den 20. mai 1 880 døde hans kone i barselseng, men barnet levde. Lovise Margrete Schmidt ble begravd i Bergen. 18. juni 1880 forlot Wilhelm Frimann Koren med sin familie, Lenvik.

Lars Andreas Meek

Lars Andreas Meek, sogneprest i Lenvik 1880-1889. Lars Andreas Meek var født i Kvernes prestegjeld den 6. februar 1847. Foreldrene Knud Knudsen Meek og Cecilie Peternille Olsdatter, var gårdbrukere. Da han var 12 år gammel, måtte han ut i tjeneste. Som 16 åring fikk han ansettelse som lærer på hjemstedet. Der var han i 2 år. Han hadde da bestemt seg for å bli prest. Men han hadde lite med penger, og da far hans døde i 1864, skulle dette vise seg å bli meget vanskelig. Alle frarådet han å begynne, men nytteløst. Med 50 Spesidaler i lommen dro han til Kristiania og begynte sine studier. Ved å arbeide som lærer innimellom, og delvis selvstudium, tok han theologisk embedseksamen i 1874. Han hadde da brukt 10 år på dette. Etter å ha vært kapelan i Nardal og Østre Toten, ble han utnevnt til stiftskapelan i Tromsø stift den 13. juli 1878. I mai 1879 ble han gift med Kristine Margrethe Vestdin. Hun var datter av forhenværende handelsmann Petter Jakob Vestdin og hustru Johanne. Lars Andreas Meek og Kristine fikk 5 barn, hvorav 2

døde i ett års alderen. Den 14. juni 1880, ble Lars Andreas Meek utnevnt til sogneprest i Lenvik.

Det var en omveltningstid i Lenvik de årene Meek var her. Det var vedtatt å flytte kirka i Lenvika til Rossfjord. Denne ble innvidd den 21. juli 1885. Ny kirke var besluttet bygd på Bjorelvnes. Den nye presteeiendommen ble kjøpt i 1881, og underbruket Flatvoll i Solidalen 1884. Den nye kirka på Bjorelvnes ble bygd i 1877-78, og innvidd den 19. juli 1879. Presten flyttet fra den gamle prestegården i 1882, og bodde hos gårdbruker Hans Strømmesen på Bukkskinn til de flyttet inn i drengestua på nygården i 1885. Hovedbygningen ble ferdig i oktober samme år. I 1888 ble det også besluttet oppført ny kirke på gården Østein i Hillesøy. At presten hadde en vanskelig tid da han kom til Lenvik, fremgår av hans notater i kallsboken: «Ved min ankomst til Lenvik forefandt jeg til min store bedrøvelse en uvillig, selvraadig og mod Presten og det geistelige Embede næsten fiendtligsindet Almue. At optræde brutalt med Presten ansaaes af de fleste som et «karsstykke» – og krangel med ham angaaende Betalingen for ministrielle Forretninger hørte til Dagens Orden.»

Meek var en røslig og meget bestemt kar, så mange av historiene om hans trefninger med sambygdinger medfører nok riktighet. Familien flyttet fra Lenvik i juli 1889.

Lenvik prestegård, 1924.

Lenvik prestegård en vinterdag i 1926. Prestegårdstunet besto av hovedbygning, driftsbygning, bårstue og stabbur. I tillegg et båtnaust nede ved sjøen. Bygningene ble påbegynt oppført i 1884 av byggmester Karl Mikalsen, Bjorelvnes. Før byggingen var fullført, brant hovedbygningen ned natt til 27. april 1885.

Huset som var forsikret i «Storebrand», ble gjenreist og var innflyttingsklart i oktober samme år. Hele anlegget ble overlevert fra byggmester Mikalsen, 7. desember 1887. Kontraktssummen var kr. 17.900,-. Gården ble brukt som prestebolig til 1964, og fra 1985 Bygdemuseum for Lenvik.

Lenvik hovedkirke på Bjorelvnes, ca. 1901.

Ved kongl.res. av 12. mai 1877, ble det besluttet oppført ny hovedkirke for Lenvik på Bjorelvnes. Kirken ble bygd av byggmester Karl Mikalsen som kom fra Sparbu i Trøndelag. Den 19. juli 1879 ble kirken innvidd. Det fremgår av kallsboka at i 1901 ble kirken malt, så vi kan regne med at dette bildet er tatt like etter dette. Den

29. august 1909 innviddes det nye orglet som var gitt i gave av skipper O. E. Sørensen, Skogen. Orglet kostet kr. 3000,-, og ble levert av firma Ottar Olsen & Jørgensen, Christiania. Forsikringssummen ble da forhøyet med 2000 kroner, og kirken var da totalt forsikret for kr. 49.830,-.

Lenvikværingar giftet seg også i Amerika, ca. 1910.

Bildet viser Odin Andreassen og frue som giftet seg i Oregon, USA. Han, som så mange andre, oppga gamlelandet og emigrerte først på 19-hundre tallet. Odin Andreassen var født på Laukhellen Store, og var sønn av gårdbruker og fisker Andreas Lind Henriksen f. 1839, og Johanne Jørgensdatter f. 1838. De hadde mange barn, som vanlig var på den tiden. Ut fra folketellingslistene finner vi at det var minst syv. Om bruden har vi ingen opplysninger, og vi kan derfor ikke si om hun er fra Norge.

Landhandlermadame Anna Karlsen og to av døtrene, 1895.

Anna Karlsen, f. 1862, kom fra Tromsøysund og var gift med Johannes D. Karlsen, f. 1855, fra Balsfjord. De dreiv landhandel, gårdsbruk og telegraf på gården Henryhaab, Strømmen Indre og Taraldheimen i Rossfjord.

Eldste datteren, Martha Karlsen, f. 1882, var telefonbestyrerinne.

På bildet ser vi til venstre Elise f. 1880, Anna f. 1862 og minstebarnet på dåpsdagen, Astrid f. 1895.

Lenvikværingar som flyttet til Amerika, ca. 1910.

Fisker og gårdbruker på gården Bjerkeliden på Vassjord, Ole Hvidtfeldt Andreassen f. 1866. Han vokste opp på hovedbruket Vassjord, og var sønn av Andreas Lind Henriksen f. 1839 og Johanne Jørgensdatter f. 1838. Hans bror Ebenhard Andreassen f. 1862, overtok hjemgården. Ole ble gift den 3. september i 1894 med Henriette Pauline Pettersdatter f. 1867, fra Laukhella.

De fikk mange barn og bildet er fra dåpsdagen til den syvende i rekken. De som var født før 1900 var Petter Johan Berg f. 1894, Albert f. 1895, Olav Herman Berg f. 1897, Olga f. 1898 og Johanna f. 1900. Familien Ole Hvidtfeldt Andreassen emigrerte til Amerika ca. 1920 for å prøve lykken slik som mange andre gjorde på denne tiden.

Barnedåp i Lanesbogen

Foreldre, faddere og gjester ved barnedåp. Bak fra venstre: Arne Mortensen, Skognes, Hanna Danielsen, Grasmur, Jentoft Hansen, Lanesbogen, Søren Hannes, Hannes og lærer Morten E. Mortensen,

Lanesbogen. Foran fra venstre: Josefine Mortensen med Solveig Mortensen på fanget, Magnus Mortensen, Amalie Hannes, Bårdanna Mortensen, Elly Mortensen og Louise Mortensen. Alle fra Lanesbogen.

Konfirmasjon på Bukkemoen, 1920.

Når man ble konfirmert, tok en steget inn i de voksnes verden. I ny dress, med vest og klokkekjede over magen, følte man seg selvsikker og klar til å møte livets mange oppgaver.

Bildet viser konfirmanten Erling Antonsen og hans stolte foreldre, Anton Meyer Severin Olsen og hustru Berit Nikoline Larsen fra Bukkemoen. På morsida var Anton sjette generasjon etter Lars Larsen Gunnar fra Saarivuoma og på farsida etter Olof Gunnarson Matti fra Saarivuoma i Nord-Sverige.

Giftmål på Leiknes, 17. juli 1924.

Vi ser brudeparet Karen Jakobsen og Sigurd Mørkved, fra Leiknes. Bryllupet sto i Lenvik hovedkirke på Bjorelvnes. Bildet er sannsynligvis tatt i atelieret som fotograf Reidar Lund hadde på Bjorelvnes.

Bakerst fra venstre ser vi: Lise Skaugvoll, Henry Hansen, Arnliot Hjertø, Peder B. Jørgensen, Ludvig Leiknes, ukjent og Hildur Jakobsen, Sigurd Mørkved og Hjørdis Jakobsen.

Oldine (Dina) Wang, ca. 1890.

Oldine Olsdatter, f. 1875, ble kalt Dina. Hun ble gift med Elberg f. 1879 som var sønn på nabogården Vang. Hans far, Olmar Stadt Jørgensen, eide flere gårder. Mefjordbotn og Vang på Senja, og Medskjær eller Skjæret i Rossfjord. Elberg og Dina overtok gården Medskjær. Da de kom dit, var det en gårdsmanns-enke fra Målselv, Anne Arnesdatter, f. 1835 som bodde der. Det fortelles at det den gang var atten hus på gården og det bodde tretten personer der. I dag bor deres sønn Einar Wang på gården Medskjær.

Legg merke til den fine drakten som Dina bærer på dette bildet. Vesten med spenne er et helt spesielt stykke håndarbeide.

Knut Pettersen på Finneset, Lindberget, født 1868. Han var gift med Otelie Lovise Tomasdatter fra Sørreisa, født 1868. Han drev gårdsbruk og snekkerarbeide. De hadde ingen barn. Han døde visst under siste krig.

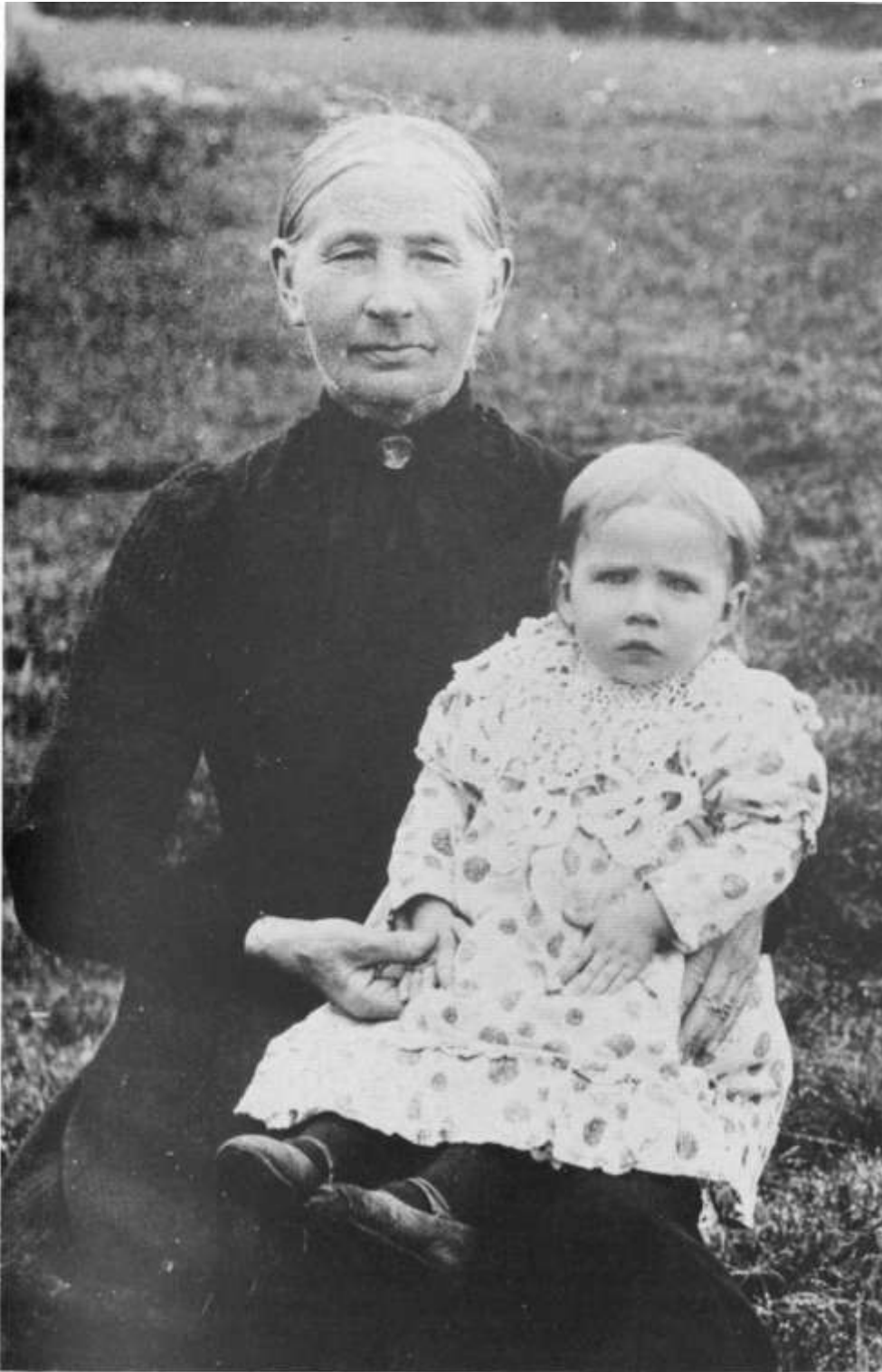
Løvikungdom anno 1890.

På pappas fang, ca. 1918.

Vi ser bonde Rasmus Sørensen f. 1865, fra gården Konsen i Rossfjord, med datteren Selma på fanget.

Det var gjevt å få være med pappa til fotografen. På 1900-tallet arbeidet Rasmus Sørensen som «månedskar» hos handelsmann Karlsen på Henryshaab. Han bodde da i drengestuen sammen med de andre tjenestefolkene.

Hjørdis Leiknes fra Leiknes, f. 8.3. 1905, på fanget til Gjertrud Anne Breivik (1842-1923). Hjørdis er 2 år på bildet.

Koestund på bestemors fang ca. 1907.

Hans Olsen, født 1813 i «Indvigens Prestegjeld» i Sogn og Fjordane. Han kom sammen med sin kone, Rakel Berg Raanes, født i Tronheims Prestegjeld, til Bukkskinn ca. 1857/58.

Kjøpte eiendommen «Heimdal» g.nr. 38/1 i Lenvik.

På bildet ser vi Petrine Erika Pedersdatter, født 1855, og Ole Ingebrigt Johannesen, født 1845, og sønnen Karl Olsen født 1893. Plassen de bodde på ligger i dag øde.

Folk fra Finnes i Stønnesbotn. Ca. 1910.

Søren Larsen og Karen Mathiasdatter, ca. 1870.

Søren Larsen, f. 1839, eide gården Grønnjord. Han var gårdbruker og fisker. Hans kone, Karen Ovedia Mathiasdatter f. 1841, kom fra Målselv. I folketellinga fra 1875, fremgår det at de hadde fire barn. Elberg M. Sørensen f. 1872, Lars B. Sørensen f. 1875, Berentine Sørensen f. 1864 og Maria Cicilia Sørensen f. 1868. De hadde en tjenestepike og budeie, Olava Maria Olaisdatter f. 1855, og en tjenestekar som også var med på fiske, Bendix Pettersen, f. 1855. På gården hadde de 1 hest, 3 kyr, 2 kalver, 5 sauer, 5 geiter og 5 griser

Familieportrett, ca. 1878.

Skipper og fiskeoppkjøper Hans Andreas Eidissen (f. 1850 - d.1901) med eldste sønn Edvart (f. 1873 - d. 1963) og kone Anne Kristine Pedersdatter (f. 1853 - d. 1930.) Hun var fra Fuggelli i Måselv. De ble gift i 1873 og var bosatt på gården Jota i Skogen.

Lyngstad på Finnfordeidet, gnr. 23. bnr. 13., ca. 1935.

Huset er bygd av skåren plank med sinknov. Det var vanlig å bygge slik først på dette århundret. Senere kunne så huset klees med panel. Huset ble sannsynligvis bygd i 1922, samme år som bruket ble utskilt fra bnr. 3. Bruket ble kjøpt av Jens Valberg, som kom fra Valberg i Lofoten. Han ble gift med Betty Jørgensdatter, f. 1893,

datter av Jørgen Pedersen f. 1865 og Karen Pedersdatter f. 1867. De eide bruket som Lyngstad ble utskilt fra. Vi ser på bildet fra venstre Betty Valberg, Olaf Olsen og Gjertrud, som var søster til Betty. Deres barn Kyrre i vogna og Maggi som sitter på bakken. Jens Valberg til høyre.

Rossfjord, 1923.

Vi finner mange skrivemåter på Rossfjord opp gjennom tidene. I 1567, Roszenfiord, Rødtzfiord i 1610, Rysfiord 1614, Rosfiord 1661 og Rogsfiord i 1723. Oluf Rygh mener at navnet betyr: «en Fjord, paa hvilken man er nødt til almindelig at ro.»

I matrikkelen fra 1723 finner vi at det var en oppsitter i Rossfjord. Gården var eid av Kongen, men ble bygslet av Bispen i Trondhjem. Det var ingen husmannsplass under bruket. Oppsitteren var Hans Christensen. I

beskrivelsen av gården heter det at det var fornøden Brendevad, ingen Qværn eller beliggenhed til fiskerie, ligger i Soellie, er frostiord. Bildet viser fra venstre huset til Albert Johansen. Gården til Osmund Torkildsen. Oppe på bakken Rossfjord kirke. Huset med flaggstanga tilhørte Tina Hårstad som var lærerinne i bygda. Brygga til Lorents Hansen, butikken og brygga til Laurits Skog.

Rossfjordstraumen, ca. 1900.

Bildet viser gården Holmen som var eid av gårdbruker og landhandler Kristian Johnsen f. 1853, og landhandlermadame Julie Johnsen f. 1854. Hun kom fra Målselv. Etter folketellingen år 1900, framgår det at det bodde 20 mennesker på gården. Deres sønner, John Johnsen f. 1877, ble baker på Gibostad, og Krøiser Johnsen f. 1886, flyttet til Finnsnes og ble baker og hotelleier. Jentoft Johnsen f. 1879 gikk underoffiserskolen i Harstad.

På denne tiden var det to bakeri i Rossfjord og det ene ble drevet i dette landhandleriet.

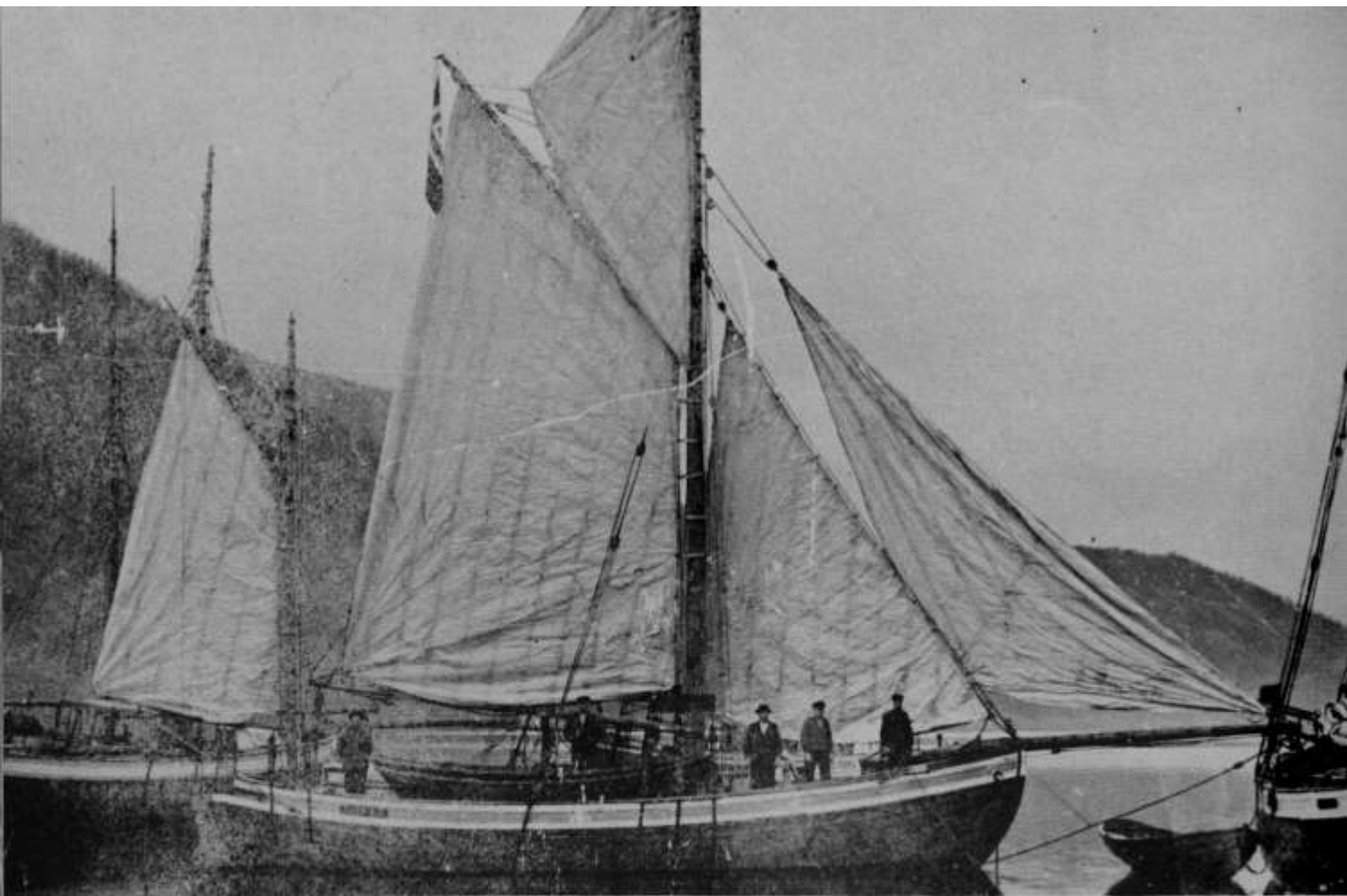
Osmund Torkildsen f. 1907, fra Rossfjord, kan fortelle at det var en som hette Undrehaug som hadde klippfisktørking i Rossfjorden. Undrehaug var fra Øystese i Hardanger. Han leide fjæra av bestefar til Osmund. Under vinterfisket var Underhaug i Lofoten, og kjøpte opp fisk som han fraktet til Rossfjord. Hele lasta ble lagt i en stabel i fjæra. Så drog han med jakta til Finnmarken og lastet den opp igjen under vårfisket der oppe. Fisken ble salta ombord etter hvert som han kjøpte. I Rossfjord hadde han folk som vaska ut fisken i havet. Fjæra som ble benyttet til tørkinga, var 800-900

Klippfisktørking på Rossfjordneset, 1923.

meter lang. Det var i juni, etter våronna, at arbeidet med tørkinga begynte. På det meste så var det ca. 125 personer som var geskjeftiget med dette. Store som små var med. Når man var 6-7 år, var man gammel nok til å delta. Osmund husker han fikk 75 øre for dag da han var åtte år. I 1920 var betalinga 3,60 kroner pr. dag for voksne. Det ble arbeidet noe som kaltes 5/4 dag. De begynte klokken seks om morgenen, og holdt på til ni om kvelden. På begynnelsen av 1920-tallet ble det slutt på klippfisktørkingen i Rossfjord. På bildet ser vi den ene av jaktene til Underhaug. Det er sannsynligvis «Elieser» som ligger for anker. Den andre jakta hette

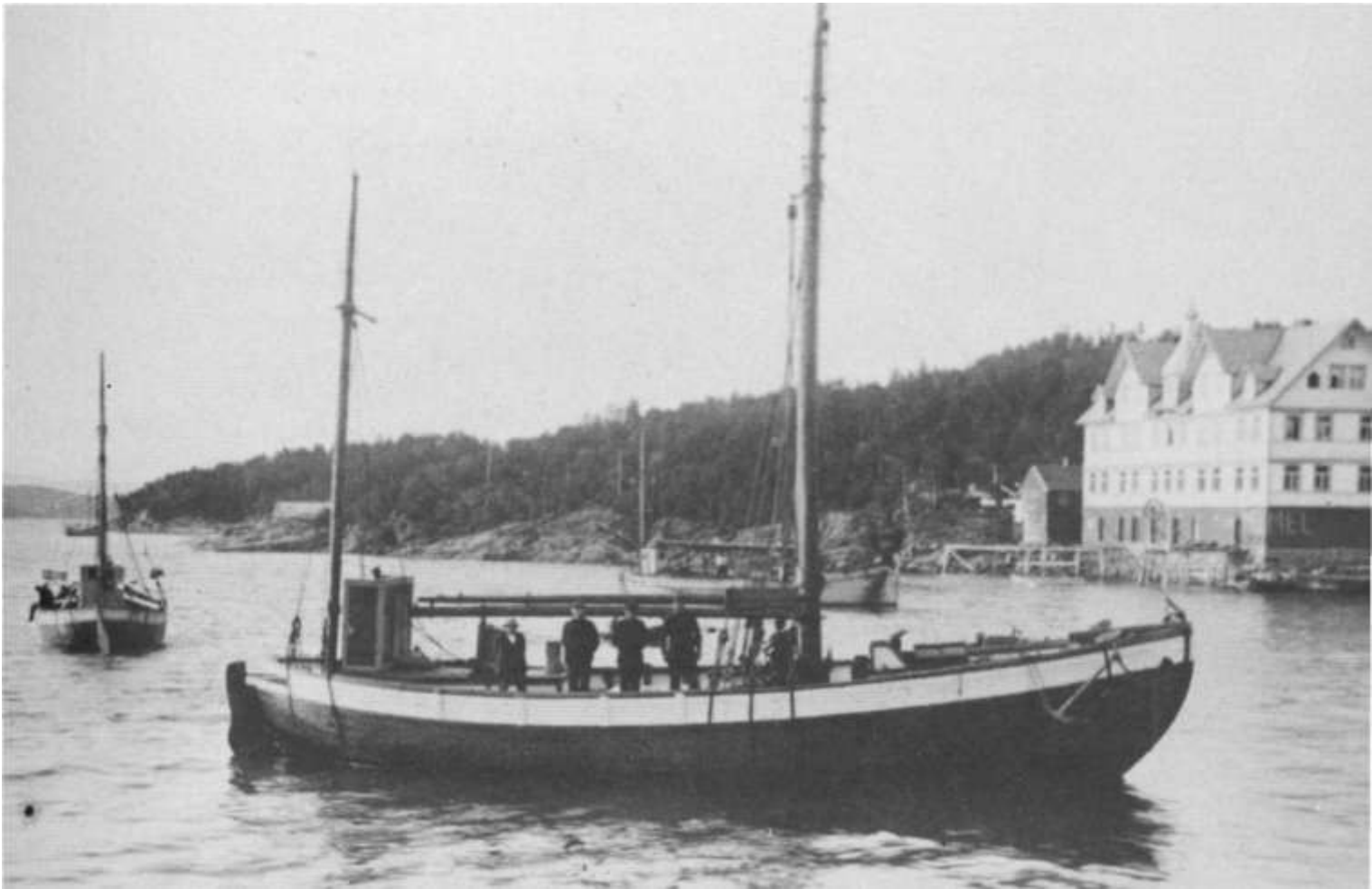
«Indiana». Til venstre ser vi i bakgrunnen Jøvikneset. Kvaløya helt i bakgrunnen og Ansnes, Forøya og Spildernes til høyre. Steinen som ligger helt nede på fjæra midt i bildet, ble brukt til å fortøye jaktene i. Den hadde tilnavnet «Purka».

Skøyta S/S Loyal fra Galnslått, ca. 1907.

Bildet er tatt 1907 eller 1908 da skøyta var ny. Den ble bygd i 1907 og var 46,2 fot lang. Den fikk montert en Bergsund motor på 28 hk. Eier var Oluf Pedersen som var født i 1860. Han var gift med Martina Sørensdatter,

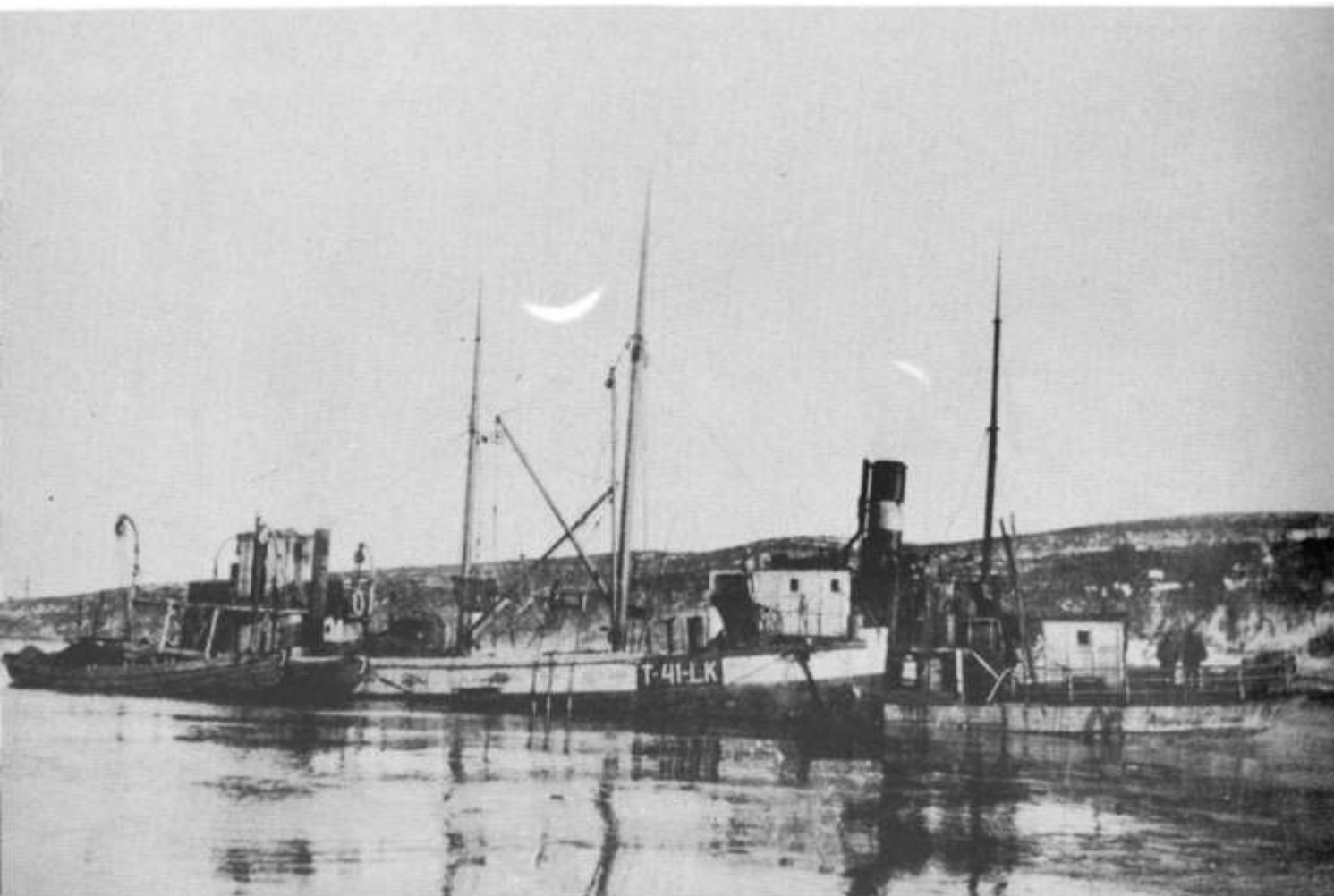
født i 1859. Skøyta ble senere overtatt av partsrederiet til Alfred Olufsen, han også fra Galnslått. Rederiet eide i 1921 fire fiske- og fangstskuter.

S/S «Bauta» av Lenvik, ca.

S/S «Bauta» tilhørte Hans Stefanussen, Grønli, født 1883. Den var en saltværing, bygd i innlandet og fraktet ned til sjøen på vinterstid. «Bauta» fikk satt inn en 12 Hk «Alfa» like etter at den var bygd i 1911. Fotografiet er tatt

på Finnsnes havn. Personene på dekk som kan gjenkjennes, er Kristian Johnsgaard, Hans Stefanussen og Simon Edvardsen.

Sildelossing i Finnfjorden, ca. 1920.

Sildefisket har helt siden 1100-tallet vært en viktig næringsvei for kystbefolkningen. I gamle dager var det vanskelig å ta vare på silda da den hadde lett for å harskne. Sildesalting, slik som det gjøres i dag, begynte for ca. 500 år siden. De gode sildeårene på slutten av det forrige, og på begynnelsen av dette århundre la

grunnlaget for velstand for mange notbrukeiere. Sild, poteter og flatbrød var dagligdags kost før i tiden. På bildet ser vi T-41-LK «Selbjørn» med notbåtene utenfor. Dampbåten som ligger innenfor har vi ikke navnet på.

M/K Rognså, ca. 1956.

M/K Rognså ble bygd i 1951, og kjøpt fra Vadsø av skipper Charles Johannessen, Gibostad i 1956. Båten ble senere solgt til Fjordgård, og heter i dag

M/K Reinfjeld. Charles Johannessen er en kjent hvalfangstskipper i Lenvik, og båten ble hovedsaklig benyttet til hvalfangst.

Småhvalfangst, ca. 1956.

Hvalfangsten som hollendere og engelskmenn dreiv ved Svalbard i det 17. århundre, har ennå eventyrets slør over seg. Fortsatt kan man se «beinkirkegårdene» etter nedslaktingen. Da hvalen i forrige århundre nesten var utryddet, opphørte hvalfangsten av seg selv. Men så fikk vi større og hurtigere båter, og da tok fangsten seg opp igjen på de hurtigere svømmende artene, så som finnhval. I 1880-årene var det store protester mot hvalfangst. I Mehamn tok fiskerne saken i sin egen hand, og reiv hele hvalstasjonen. Dette satte

fart i diskusjonen om fredning av hvalen. Hvalfangst har vært drevet av Lenvikværingar helt til de senere år, men nedgang i bestanden og fredningsbestemmelser har gjort at det nå er en næring som ingen betydning har for kommunen.

På bildet ser vi at karene holder på å trekke hvalen inn på dekk. Været må være fint for å drive hvalfangst. Vi ser at det er «blekkstilla» og det var det beste, for da kunne en se hvalen på lang avstand.

Flensing av hval på feltet, ca 1956.

Flensing og partering av hvalen ble gjort ute på feltet. Behandlinga av hvalkjøttet var før så dårlig at det hovedsaklig ble brukt til dyrefor. Men i og med at kjøttet ble tatt var på med en gang den var fanget, ble hvalkjøtt en etterspurt delikatesse som mat for mennesker.

På bildet ser vi mannskapet ombord på M/S «Rognså» i Barentshavet, i ferd med å flense en små hval. Skipper og reder, Charles Johannessen fra Gibostad, hadde nylig kjøpt M/S «Rognså» fra Vadsø. Fra venstre ser vi skipper Charles Johannessen, en ukjent, Martin Pedersen, Gibostad, til høyre Kristian Hansen fra Grunnvåg og en Alf fra Lofoten.

Oversiktsbilde fra Aglapsvik, 1941.

Stedet har navnet etter fjellet Aglappen, ytterst på Lenvikhalvøya, mellom Gisundet og indre Malangen. I Diplomatarium Norvegicum er navnet på fjellet skrevet AFGLAPA. Etter Oluf Ryghs fortolkning av stedsnavn i Norge, kommer navnet av fjellnavnet Aflapi, som på oldnorsk betyr «fjantet menneske, Person af liden Forstand» AFGLAPA, forstyrre. Ut fra dette kan en slutte at Aglappen betyr fjellet som er et upålitelig eller villedende seilingsmerke; jfr. glapstigr, en forvillende sti, glepja, forlede, forføre. Aglapsvik var husmannsplass under Lenvik Prestegård i Lenvika, og det er derfor lite som er nedtegnet i gamle dokument om plassen. I en skatteliste fra 1762/63, fremgår det at det bodde tilsammen sju personer i

Aglapsvik. Det var husmann Ole Larsøn og hans kone Gunhild Pedersdatter. De hadde tre barn og to tjenestefolk hos seg. I kallsboken for Lenvik gir presten en beskrivelse av jorden, og det heter at den er: «i det hele taget mager jordbund, Meest Sandjord og Kopmaaljord, lidet at myrjord, og som følge der af maa gjødsles godt, hvis nogen Frugt skal ventes. Nogen egentlig kornavl - byg - kan der neppe være tale om, da der kuun er i særdeles gode aaringer at der kan avles Byg.»

I 1885 var det Lorents M. Markussen f. 1840 som var husmann i Aglapsvik. Han var gift med Elice K. Sørensdatter f. 1839. Han ble senere gift med Berthe Andersdatter f. 1853 som kom fra Selø i Nordfjord.

Av buskap hadde de 1 hest, 9 kyr, 21 sauer og 1 gris. De avlet 1 1/2 tønne bygg og 10 tønner potet. På denne tiden bosatte også Fredrik Kristian Møller f. 1833, seg i Aglapsvik. Han kom fra Tromsø. Han var først gift med Hanna Dorteia Markusdatter f. 1843, men ble senere gift med Marie Johnsen.

Fredrik Kr. Møller var først husmann uten jord, og han dreiv da som fisker. Men i 1875 kan vi se at han har fått jord og han hadde da 3 kyr, 10 sauer og 1 gris. Det året avlet han 10 tønner potet.

Det er i dag stort sett etterkommere av disse to, som eier og bor i Aglapsvik.

På bildet, som er tatt om sommeren i 1941, ser vi fra venstre fjøset til Kristian Larsen. Lengst borte huset til

Kildal Lorentsen f. 1887. Dette er hovedbruket. Videre ser vi huset til Simon Fredriksen f. 1864, og huset til hans sønn, Otto Simonsen f. 1898. Så har vi huset og fjøsen til Arthur Larsen f. 1893. Rett innfor Langbåen som vi ser midt i bildet ser vi til venstre huset til Hans Fredriksen og Hilmar Fredriksen f. 1896. Så har vi huset til Sigurd Lorentsen. Opp mot skogen, huset og fjøsen til Ingvar Petersen. Ut mot stranda til høyre, gammelhuset og nybygget til Daniel Lorentsen. Den karakteristiske fjellformasjonen Aglapen, ser vi helt til høyre i bildet. I bakgrunnen til venstre ser vi Senja, og til høyre Kvaløya.

Våningshuset til byggmester Mikalsen, Bjorelvnes, ca. 1930.

Byggmester Karl Mikalsen f. 1856, var født i Sparbu. Hans kone, Karen Olsdatter f. 1855, kom fra Lenvik. De fikk en sønn Oskar f. 1884, og hadde tre pleiedøtre. Olianna Olsdatter f. 1889 og Hansine Berntsen f. 1894 arbeidet sammen med pleiefaren som hustørrere og innredningsnekkere.

Den tredje, Karoline Iversen, var stuepike. Karl Mikalsen var kirkebygger, og det var han som bygde hovedkirken på Bjorelvnes som sto ferdig i 1879. Prestegården i Bukkskinnvika ble også bygd av Mikalsen. På bildet ser vi Karl Mikalsen som sitter på benken til høyre oppe på trappa. I 1937 brant huset ned til grunnen, og ble ikke gjenreist.

Bjorelvnes mot Gibostad, 1928.

På dette bildet ser vi våningshuset til byggmester Mikalsen fra øver siden. Huset til venstre bygde han til sønnen Oskar, for at han skulle drive handel der. Dette huset står fortsatt på Bjorelvnes. Brygga med vinna var anlagt for å losse postbåten. Oskar Mikalsen hentet gods og post på poststedet Gibostad som ligger rett over

sundet. «Skilderhuset» helt til venstre, ble brukt til å oppbevare olje i. Til høyre i bildet ser vi Varnesodden som stikker ut i Gisundet. Midt i Gisundet ser vi en trelastbåt som stimer sørover, lastet med tømmer fra Arkangelsk i Russland.

Akvarell av Gibostad, 1869.

Bildet som er malt av fyrdirektør C.J. Diriks i 1869, viser Gibostad fra sjøsiden. På 1700-tallet tilhørte Gibostad bispegodset. I 1702 bodde foged og kgl. komissarius Frederich Adrian Bremer på Gibostad. I 1710 var stedet overtatt av Olle Bye. Omkring 1720 bodde hans enke på gården. Johan Brochs som bodde i Dyrøy, bygslet jorden i 1725 og bosatte seg der som bergensborger. Han dreiv handel og jektebruk både i Dyrøy og på Gibostad. Hans slekt er fortsatt å finne både i Dyrøy og på Tussøy. Omkring 1730 lå Gibostad øde. I 1740 var stedet overtatt av sorenskriver Sr. Jørgen Kiergaard. Det var ingen handelsmann der etter Johan

Brochs før i 1778 da Simon Kildal Leth fikk gjestgiverbevilling. Fra 1788 dreiv Jacob Bastian Friis gjestgiveri. Etter han kom Gabriel Zakariassen som fikk bevilling i 1794. Han hadde tidligere vært bonde på Bundjord. Han fikk i 1798 også gjestgiverbevilling på Hekkingen. Han solgte Gibostad til Carl Møller for 3000 Rdl. Møller fikk bevilling den 28. februar 1807. I 1814 ble stedet solgt på tvangsauksjon til «Jessen i Kløven», og stedet ble drevet av en Wigeboe. Da han sluttet, fikk Carl Møller igjen bevillingen i 1823. Carl Møller kjøpte da største parten av Gibostad. Han overdrog i 1832 hovedgården til sin sønn Cristian F.

Gården til Harald og Adele Lovise Berg på Gibostad 1909.

Møller, og hans andre sønn Bendix Møller fikk utgått et bruk. I 1873 skjøtet Cristian Møller gården over til Daniel Sørensen, som var gift med hans datter Berthe Kristine.

Hun dreiv bruket og skipseskpedisjonen til vinteren 1907/08. Det ble så overtatt av Harald Berg som var gift med deres datter Adele Lovise Margrethe, kalt «Lulla». Harald solgte det meste av eiendommen til Tromsø Amts Landbruksskole i 1913. Det eneste de beholdt, var selve Gibostad-neset hvor de bygde kai og kull-lager.

De flyttet i 1915 til Tromsø, og kaianlegget ble senere kjøpt av Troms Felleskjøp. På bildet ser vi gården til Harald og Lovise Berg. Den lå i det området Gisund Sparebank har sin bygning i dag. Husene er nå borte, men i sin tid var dette en storgård. Midt i bildet kan vi skimte sommerfjøset med «Litlehaugen» bak. «Storhaugen» lengst borte bak stabburet.

Foran fjøset kan en se deltakere på kvegrøtterkurs som agronom Kristian Steen underviste på.

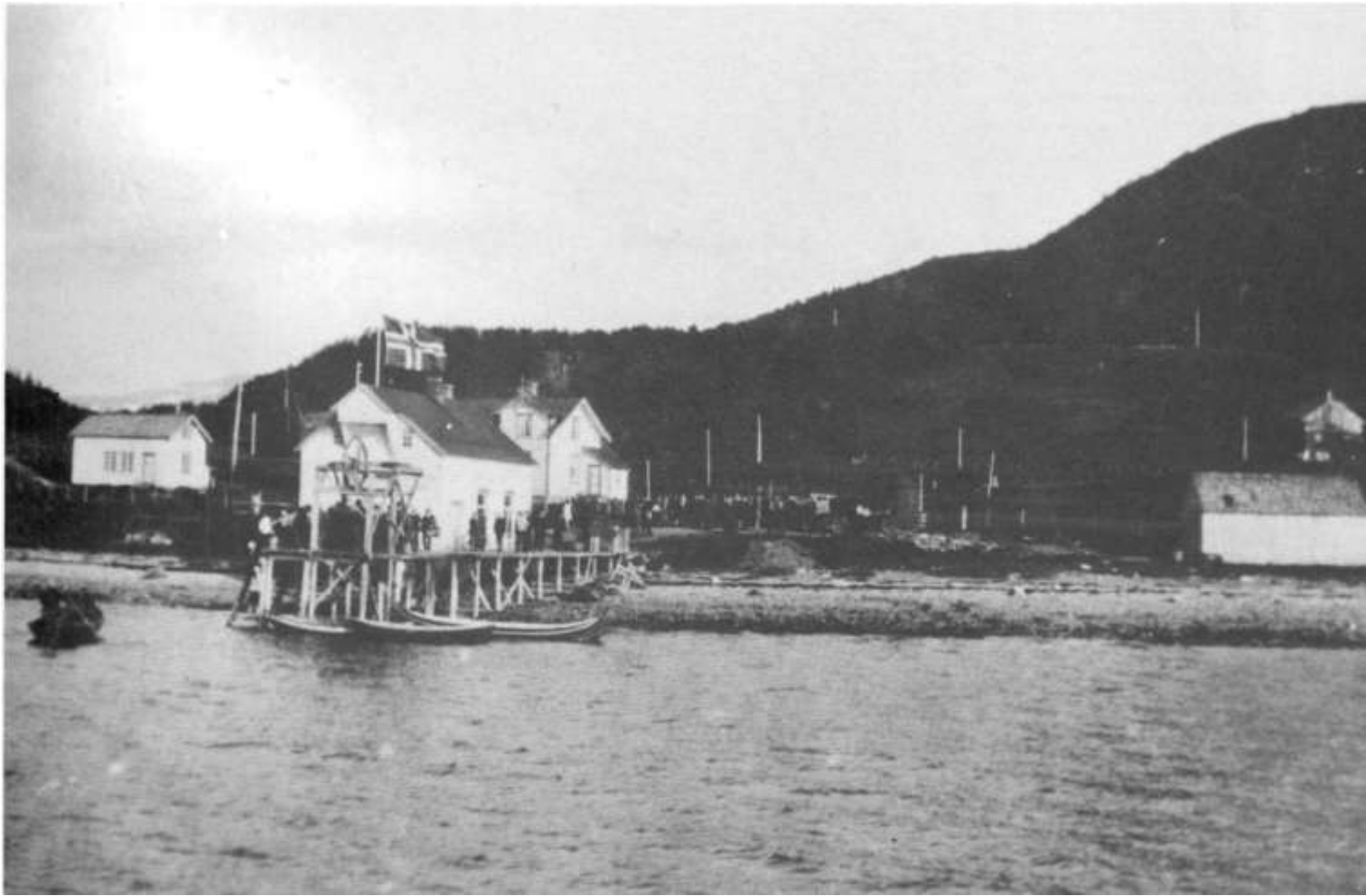

Finnsnes

På midten av 1800-tallet kjøpte tromsøværingen Hans Eriksen en del av bruket til Henrik Fredriksen. Den utskilte parsell fikk navnet «Finnsnesodden». Her etablerte Eriksen seg med handel, og drev med dette til han gikk konkurs i 1859. Eiendommen ble deretter overtatt av Kathrine Henriksdatter, som i 1877 solgte den videre til en ny handelsmann, H. A. Henriksen. Det gikk imidlertid ikke bedre med han, og i 1878 overgav han boet til skifteretten. Ved auksjonsskjøte fikk selbuen Mikal Bell, i 1884 hånd om eiendommen. Godt hjulpet av den «nye tid», med en rekke endringer innen kommunikasjon og samferdsel, ble grunnlaget lagt for en bosetningsutvikling som over tid gav Finnsnes en fremtredende rolle. Mikal Bell drev med handelsvirk-

somhet på odden fram til 1919 da Harald Lund overtok. I 1922 overdrog han eiendommen til Bernhard Lund. Samtidig hadde flere virksomme personer etablert seg med næringsvirksomhet i havneområdet. Av disse skal nevnes bakerne Karl Berg og Krøitz Johnsen, Dalberg Danielsen med mekanisk verksted, smeden Severin Hoel, handelsmann Henrik Sevaldsen, fotograf Reidar Lund og fabrikkeier Chr. H. Andreassen.

I løpet av perioden 1801 til år 1900, økte befolkninga fra 23 personer på tre bruk, til 112 på nitten bruk. Bildet viser havnemiljøet slik det fremtrer en sommerkveld i 1928. De to største båtene er henholdsvis T 61 LK M/S «Lina» av Lanesbogen, og T 87 LK M/K «Elevator» av Bjorelvnes.

Kirkehelg på Bjorelvnes, ca. 1930.

Det var på kirkebakken en trafikkjentfolk i gamle dager. Prekenhelgene i Lenvik kirke samlet folk fra hele sognet. Fra Senja og Gibostad var det først og fremst

robåten som var framkomstmiddelet. På fastlandet var det derimot hest og vogn, men oppe på veikanten står det sannelig en Ford eller to.

Emil Lorentsen, Aglapsvik, ca. 1897.

Stilig kar med lua på plass, og sløyfe i halsen. Emil Lorentsen, ca. 18 år gammel. Han var født i 1879, og vokste opp på gården Aglapsvik, Gnr. 15. Han var sønn av Lorents Markusen og Berthe Andersen. Emil dreiv med fiske og jordbruk.

Ung kar, konfirmert og inntrått i de voksnes rekker. Ny dress, med vest og klokkekjede over magen. Jakob Leiknes var ca. 14 år da bildet ble tatt.

Jakob Leiknes, ca. 1917.

Rallar fra Finnfjordeidet, ca. 1890.

Søren Thomassen, f. 1875, arbeidet på Ofofbanen ved århundreskiftet. Han var sønn av Thomas Sørensen f. 1844, og Marie Olsdatter f. 1854, som dreiv gårdsbruk på Finnfjordeidet. Søren hadde en tvillingbror som hette Jens. Han var fisker.

Bak f.v.: Klaus Andreasen, Johan Jørgensen, Nils Klausen, Ottar Hansen.

Foran f.v.: Josefine Grønnavoll, Anna Andreassen, Helga Klausen, Gjertrud Hjertø.

Ungdommer fra Trollvik og Leiknes.

Slettnes gård, Gnr. 37, Bnr. 1, ca. 1927.

Slettnes gård har med sin fine beliggenhet vært en stor gård i minnelige tider. Slettnes ligger ved innseilingen til Gisundet, og i nord åpner Malangen seg med sine fiskerike grunner. På 1600-tallet eide bispem i Trondhjem hele gården. I 1801 bodde lensmann Jacob Bastian Friis, på Slettnes. I panteboken fra dette år kan vi se at han har pantsatt eiendommen til handelsmenn

ene Giæver og Figenschau fra Tromsø for 370 Rdl., og i 1802 for ytterligere 290 Rd til samme kjøpmenn. På denne tiden var det fire familier som bodde på gården. I 1900 var gården eid av P. Killie f. 1841. Han var gårdbruker og handelsmann, og kom fra Dovre. Hans kone Inga F. Pettersen f. 1866 var fra Tromsø. Slekten Killie eier også i dag Slettnes.

En tidlig sommormorgen på Bukkemo, 1935.

På alle gårdene hadde de før i tiden noen kyr, geiter og sauer. De ystet og kjernet selv, noe til eget bruk og resten for salg. På Bukkemo ble det laget mye god

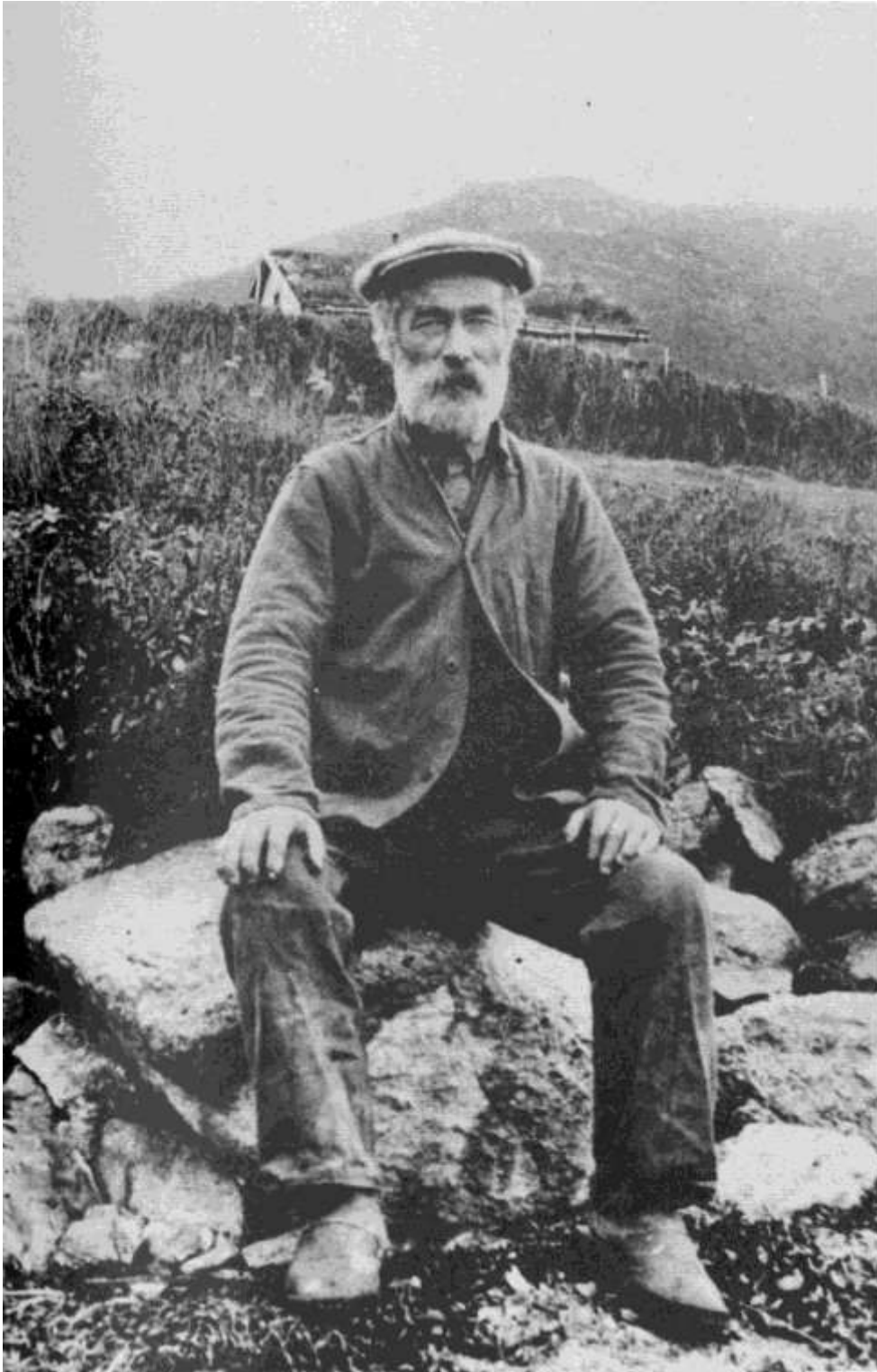
geitost opp gjennom årene. Her ser vi Erling Antonsen en tidlig sommormorgen, på vei med dyrene til saftig gress på utmarksbeite.

Smørkjærning i Botnhamn, 1925.

Kristianne, Torbjørg og Klara Renland fra Botnhamn i full gang med smørkjærning. Dette var ett av de mange gjøremål som

hørte med til gårdsdrifta i gamle dager. Stavkjærna var flittig i bruk. Det var ikkje så ofte at folk hadde råd til å bruke smøret selv, for det meste så ble det solgt. De yngste var også med, slik at kunnskapene gikk i arv.

Henrik Heggelund Korneliussen, født 8. mai 1860, på gården «Breiblikk» gnr. 106/7 i Lenvik. Han var sønn av Kornelius Sebulonsen og Cristina Rebekka Henriksdatter.

Bolighus i Sandvika som skolestue, ca. 1910.

Før det offentlige begynte å bygge skoler, ble privathus benyttet som skolestue. Her ser vi huset til Seberg Sedeniussen, f. 1862, og hans kone Hansine Jakobsen f. 1865. Han dreiv som gårdbruker og fisker. Bakerst fra venstre sitter skoletilsynet; Henrik Sevaldsen, Jensine Kristiansen og Signe Sevaldsen. I andre rekke fra

venstre: ukjent, Harda Andreassen, Gudrun Kristiansen, skolestyrer Ingvald Rødviik, Sigvart Sebergsen, Jørgen Eriksen og Jentoft Jakobsen. Foran fra venstre: Jakob Seljestad, Henry Sevaldsen, ukjent, John Bell, en av Westbys, ukjent og ukjent. Alle var fra Sandvika og Skogen skolekrets.

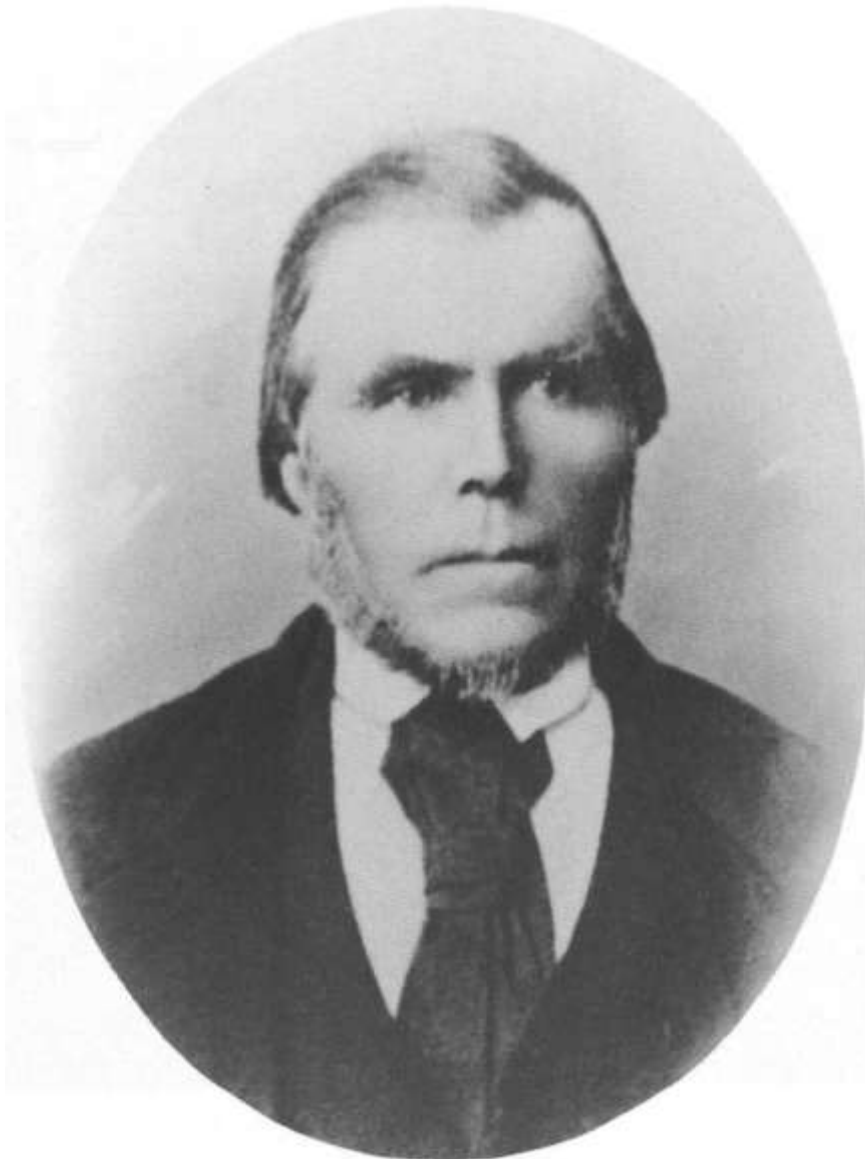

Skoleklasse fra Hamnahågen, Sandvika, 1917.

Bak f.v.: Ole Olsen, Edvart Isaksen, Ottar Sørli, John Olsen, lærer Ingvald Rødvik, Sigrid Kristiansen, Solveig Hay og Rakel Fredriksen.

I midten f.v.: Eidis Eidissen, Johan Sebergsen, Alfred Andreassen, Ruth Melvik, Ingeborg Iversen, Kitty Sevaldsen.

Foran f.v.: Aslaug Hanssen, Sigrid Steffensen, Halfrid Rødvik, Valborg Sevaldsen, Marit Eidissen, Helen Pedersen, Ada Hay. Skolebarna er fra Finnsnes og Sandvik-området.

Ordfører Kristofer Johansen, ca. 1867.

Kristofer Johansen, f. 1824, kom fra Lone prestegjeld og bosatte seg i Rossfjord. Han var gårdbruker og blikkenslager. Hans kone Eline Bendikte Jørgensen, f. 1826, kom fra Tranøy. De fikk i hvertfall ni barn i følge folketellingene.

Kristofer Johansen var lenge med i det politiske liv, og satt i Formannskapet fra 1859 til i 1880-årene. Den 2. Januar 1865, ble han valgt til ordfører og satt til i 1867.

I 1868 satt han som varaordfører. Da han ble ordfører, begynte han å skrive navnet sitt med C, så etter 1865 skriver han Christopher eller bare Chr.

Handelsmann og Ordfører Hans Kjeldahl, Gibostad, ca. 1868.

Hans Kjeldahl, f. 1838, kom fra overhalla i Trøndelag. Han var gift med Hansine Matheson, f. 1831, fra Sparbu. Familien dreiv handel på Gibostad til i 1885 da stedet ble overtatt av Trondenes Sparebank. Hans Kjeldahl dreiv også med gårdsbruk. I 1875 var det hele 15 personer som bodde på gården, iberegnet deres to barn Hans, f. 1886, og Theodor Nelson,

1870. Hans Kjeldahl ble valgt til ordfører 2. Januar 1867, og han satt en periode, til 1870. I følge gamle formannskapsprotokoller fremgår det at han i 1871 og 1872 ble ilagt bøter for å unnlate å møte i formannskapet uten fraværs grunn. Han var regnskapsfører for kommunen helt til i 1873. Etter denne tid har vi ingen opplysninger om familien.

Lensmann Nils Dahl på Gibostad, ca. 1855.

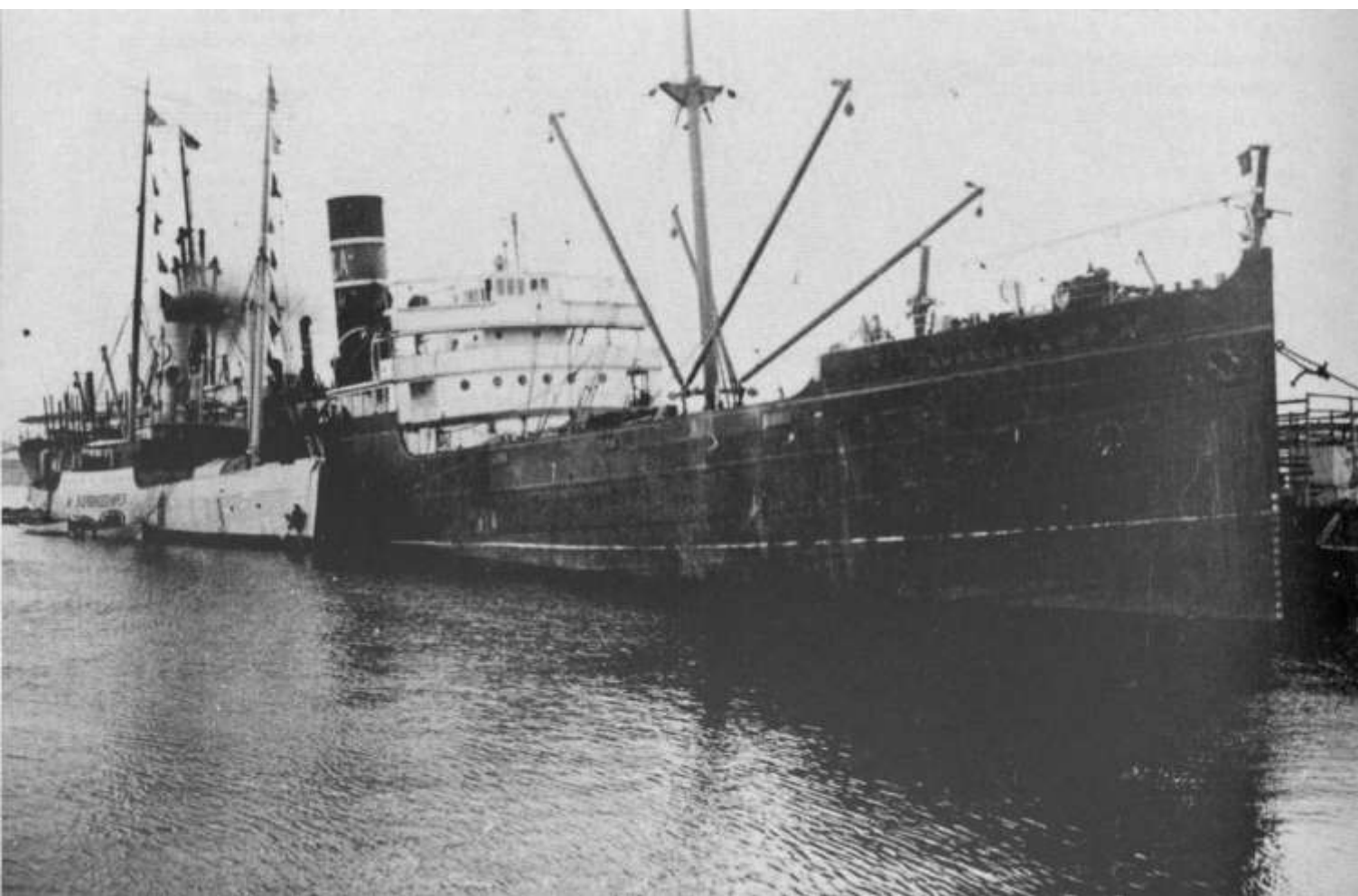
Nils Dahl var lensmann i Lenvik fra 1853 til 1860. Lensmann, eller ofte kalt bondelensmann, var i hele perioden fra 1500-tallet til midten av 1800-årene, det laveste trinn i lokalforvaltningen i Norge. Det var ofte en av bygdas mest ansatte bønder som ble lensmann. Fra først av var han fogdens private tjener og representant i bygden. Først på midten av 1700-tallet ble lensmennene betraktet som statstjenestemenn. Det tok lang tid før lensmennene fikk fast lønn for sin virksomhet. Det viktigste var skattefrihet for gården de bodde på. Først i 1740 forandret myndighetene synet på avlønningen. Fra nå av ble det bestemt at det skulle være en lensmann i hvert hovedsogn, tinglag eller skipreide. Fra midten av 1700-tallet fikk lensmennene også ansvaret for manntallsvesenet og kunne ta utpanting for skatt. De deltok også i utskrivning til militæret, og i administrasjon av skole- og fattigvesenet, hvor han gjerne var sammen med presten. Lensmannsembetet ble ikke vesentlig forandret før i slutten av 1800-årene. dagens forordninger begynte å ta form.

Lensmann Carl Møller, Gibostad.

Carl Møller kom fra Hamburg til Klauva i 1805. Han ble gift med Johanna fra Berg i Tromsøysund. Den 3. juli 1806, inngikk han kjøpekontrakt med Gabriel Zakariassen om overtakelse av handelsstedet Gibostad. Møller fikk gjestgiverbevilling 28. Februar 1807. Han betalte 3000 riksdaler for Gibostad, noe som viser at han så store muligheter på stedet. Den 7. februar 1832 kjøpte Møller en del av det gamle kirkegodset av staten, og da dampskipsfarten begynte i 1838, ble Gibostad anløpsstedet for «Prins Gustav». Carl Møller og Johanna fikk 6 barn, 4 gutter og 2 piker. Caroline ble gift i Vardø med tollbetjent Aas. Cristian Fredrik gift med Oline. Deres datter, Johanna giftet seg med Daniel Sørensen. Johanna døde året etter de giftet seg, og Sørensen ble senere gift med Bertha Sørensen som senere dreiv Gibostad. Bendix Andreas Hertel ble gift med Erika Kjerregaard, Eggøy. Gunnar ble gift med datter til Jessen i Klauva. Hans Wilhelm giftet seg med Anna Marie Isaksdatter fra Lofoten. Kristian Odin ble gift med Lorentine, og de bosatte seg på Hannes.

Carl Møller delte i 1838, eiendommen mellom sine to sønner Bendix og Cristian Fredrik Møller. Etterkommere av Bendix eier fortsatt noen av brukene på gården. Carl Møller var også lensmann en tid, sannsynlig i årene 1828 til 1849.

Grunnstøting i Gisundet.

Kl. 05.00 den 04.11.1930, grunnstøtte italiadamperen Andalusia i Gisundet. Den kom fra Murmansk med props og var på tur videre sørover da den gikk på et skjær

litt nord for Finnsnes. Båten ble liggende i 3 1/2 uke inne på havna før den kom seg videre.

Snøskredulykke i Fjordgård, 1958.

På bildet ser vi restene av huset til Hermod Larsen. Tre hus ble tatt av snøskredet. I nabohuset til Larsen, omkom Olivia Johansen. Hun var i kjelleren da skredet kom. Hermod Larsen var på Finnmarken, og kona hans hadde flyttet ut på grunn av skredfaren dagen før. Det var lite snø den vinteren, men mye skare. Natta før

blåste det opp til sørvest. Oppe i fjellet la det seg en fonn med løssnø, og neste dag løsnet den. Da skredet kom, gikk den helt på havet og tok med seg alt som sto i dens vei. Hermod Larsen fikk revet og berget noe av materialet, som han senere brukte når han bygde seg nytt hus.

Hopprenn i Vardbakken.

Stor hoppkonkurrans i Vardbakken ved Finnsnes, med deltakelse av både tilskuere og aktører. Legg merke til stilen til han som er i svevet!

Han hopper sikkert til fem ganger 18 i stil. Bikkja i bakken kan vi ikkje få øye på, og best er vel det.

Selv så sent som den 19. mai er det forfriskende for kropp og sjel med en skitur. Det er deilig å bestige toppen og kunne nyte sterk vårsol. Utstyret er det ingen ting å si på, vid moteriktig skibukse, solide turski og staver av bambus. Guri Lund ser ut til å ha en fin tur.

Skitur mellom barflekker, 19. mai 1935.

Finnsnesvannet anno 1912.

En naturperle som blir borte? Mesteparten av den frodige vegetasjonen er i dag erstattet med asfalt og betong. På dette bildet som er tatt av Finnsnesvannet, fra Kalvegjerdet

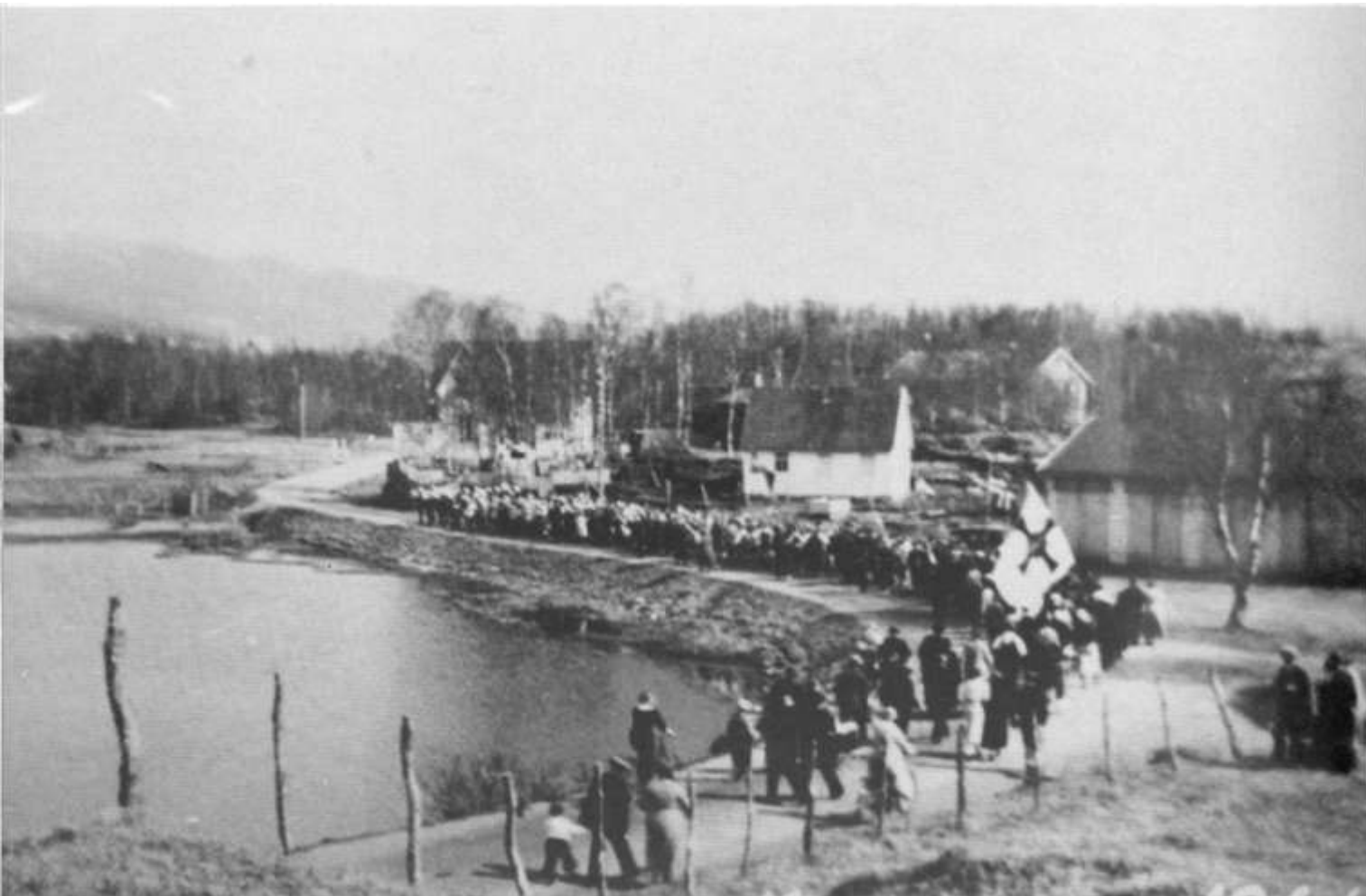
mot Sevaldsengården, kan vi til høyre se der «Kvistadplassen» ligger i dag. Sivet i vannet holder enda stangen, men vil vel også forsvinne med tiden.

Idyll i det grønne, ca. 1910.

Ungdommer fra Finnsnes og Trollvik slapper av på gressbakken ved Finnsnesvannet. Damene har plukket blomster-buketter og gir til hverandre. Bakerst fra venstre ser vi Hans Heggelund f. 1892, Signe Sevaldsen f. 1892, ukjent og Johan Karolius f. 1882.

Foran fra venstre: Peder Jensen f. 1892, Sofie Karolius f. 1886, Haga Leiknes, Johanna Pedersen, Ragnhild Karolius, Johanna Jensdatter f. 1888 og Harald Sevaldsen f. 1894.

Finnsnes i fest, 17. mai 1936.

Borgertoget på Finnsnes 17. mai 1936, passerer garasjene til Troms Innland Rutebil. IOGT-fanen bæres høyt, bakerst i toget. Vi kan se den første spede

begynnelse på utfyllingen av Finnsnesvannet. Våren ser ut til å ha kommet tidlig dette året. Det er bare noen få snøflekker oppe i liene i bakgrunnen.

Turister ankommer til Finnsnes, 9. juli 1935.

Turistskipet «Stella Polaris» har ankret opp utfor Finnsnesodden. Troms Innland Rutebil hadde skaffet til veie private personbiler for å frakte turistene landeveien til Lyngseidet. «Stella Polaris» var årvisst «sommergjest» på kysten. Den fikk etter hvert rykte på

seg å være uværsbåten. Det var helt sikkert at når «Stella Polaris» kom, så ble det regn og styggvær, noe også dette bildet kan fortelle. Legg merke til hvor friskt flaggene på Lundkaia blafrer i vinden, og regnskyer hopper seg opp på himmelen.

Gibostad musikkforening, 1932.

Gibostad musikkforening ble startet så tidlig som i 1902. Initiativtakerne var Andreas Nilsen, John Johnsen og Doran Wessel Nilsen. Disse dannet grunnstammen i korpset og var selv med i 30 - 40 år. Rolf Nilsen på Gibostad, kan fortelle at korpset har hatt en omflakkende tilværelse opp gjennom årene. Øvingslokalene har vært mange. Den gamle banken ble en tid benyttet, så sløydkjelleren på den gamle skolen. Men da sløydbenkene tok for stor plass flyttet man til «ulvehiet», som på den tid også ble brukt til kommunehus. Her reiv man en tømmervegg for å få stor nok plass, og tømmeret ble brukt til brensel når det ble for kaldt. I en møtebok fra 1926 kan man lese at en utlodning som ble holdt i

gammelbanken, ga 27 øre i overskudd. Videre forteller Rolf Nilsen at på en båttur til Meistervik med korpset så stoppet de utfor Tennskjær og spilte fra dekket for folkene på land. Dette ble så godt likt at det ble avtalt at når de kom på retur, så skulle rømmegrøten være klar og alle måtte komme i land. Som sagt, så gjort, og da grøten var fortært ble det ryddet til bryggedans. Dette er en av de mange gangene Gibostad musikkforening har fornøyet sine tilhørere. På bildet fra 1932, ser vi bl.a. fra høyre: dirigent Doran Wessel Nilsen, Sofus Furustøl, Per Berg, Rolf Nilsen, Martin Pedersen, Bjarne Iversen, John Johnsen, Andreas Nilsen, O. Kvernaa og alle bakerst Erling Nilsen.

17. mai på Bjorelvnes, 1939.

Det var mange barn som samlet seg til 17. mai-feiring på Bjorelvnes i 1939. Snøen ligger helt ned i fjæra på Senja, som vi ser i bakgrunnen. På butikkveggen til

landhandler Alfred Pedersen stirrer tobakksreklamen til L. C. Langaard taust ut over forsamlingen.

Helgedagstur med karjol, ca. 1905.

En fin måte å koble av fra hverdagens mange gjøremål, kunne være å ta seg en kjøretur med karjol. Bildet er fra Rossfjord. Vi ser fra venstre Henrik Nordgård som kjørekar, hans bror, Ingvard Pettersen f. 1876 som bodde på Lindberget og Kristian Halvorsen f. 1867, fra

Tårnelv. Begge de to sistnevnte arbeidet som bygningsarbeidere hos landhandler Kristian Johnsen i Rossfjord. Hesten som står nærmest hadde navnet Stjerna. Dette var vanlig navn på hester som hadde en hvit flekk «stjerne» i panna.

Søndagsutflukt på Skognes, ca. 1935.

I helgene, når man hadde fri fra dagens dont, måtte aktive ungdommer finne på noe å gjøre. Man pyntet seg i bestestasen, og samlet seg til sosialt samvær. Det var ikke sjelden at man rodde seg en søndagstur når været

tillot det. Det ble småflørtet og vist karstyrke ved årene. Mange ekteskap hadde nok sin spede begynnelse ved båtripa.

Klassetur med flagget til topps.

Klasse fra Galnslåtten skole hadde vært på besøk hos lærer Ole Larsen Aaker, Heimdal. Lærer Lars Berg, Breivik, var reiseleder. Båten er full av glade skoleelever.

Smått og stort på Kvittind.

Fra venstre: Ole Jørgensen, Agate Meyer, Jentoft Valberg, Einar Jørgensen, Olaf Olsen (foran), Jens Valberg, Jørgen Pedersen (foran), Gjertrud Olsen,

Karen Pedersen, Selma Pedersen. Folkene er fra Aspelund.

Kjørekar og gårdbruker på Finnsnes, ca. 1950.

Bildet viser kjørekar og gårdbruker Magne Westby, f. 6/10 1892. Han dreiv som vognmann på Finnsnes, fra sist på 20-årene til i 1975. Han «sleit» ut flere hester i disse årene, og hesten vi ser på bildet heter Anders. Westby dreiv gårdsbruk på Nygård. På slutten av 40-tallet solgte han eiendommen til Fiskernes Redskaps-

fabrikk. Mang en kjøpmann fikk sine varer levert av Magne Westby opp gjennom årene. Da han døde den 20/10 1979, forsvant en kjent personlighet fra stedet. En tradisjon ble borte, og transport av gods ble lagt om på mer tidsmessige vis.

T.I.R.B. buss fra 1936.

Denne bussen ble anskaffet av Troms Innland Rutebilselskap A/S i 1936 for å trafikere ruten Narvik-Tromsø. Bussen er en Opel «Solskinnsbuss». Legg merke til solvindue på taket. Taket var av seilduk og kunne trekkes tilbake. Bakerst på taket var det plassert takgrind for befrakting av bagasje. Bussen ble satt inn i

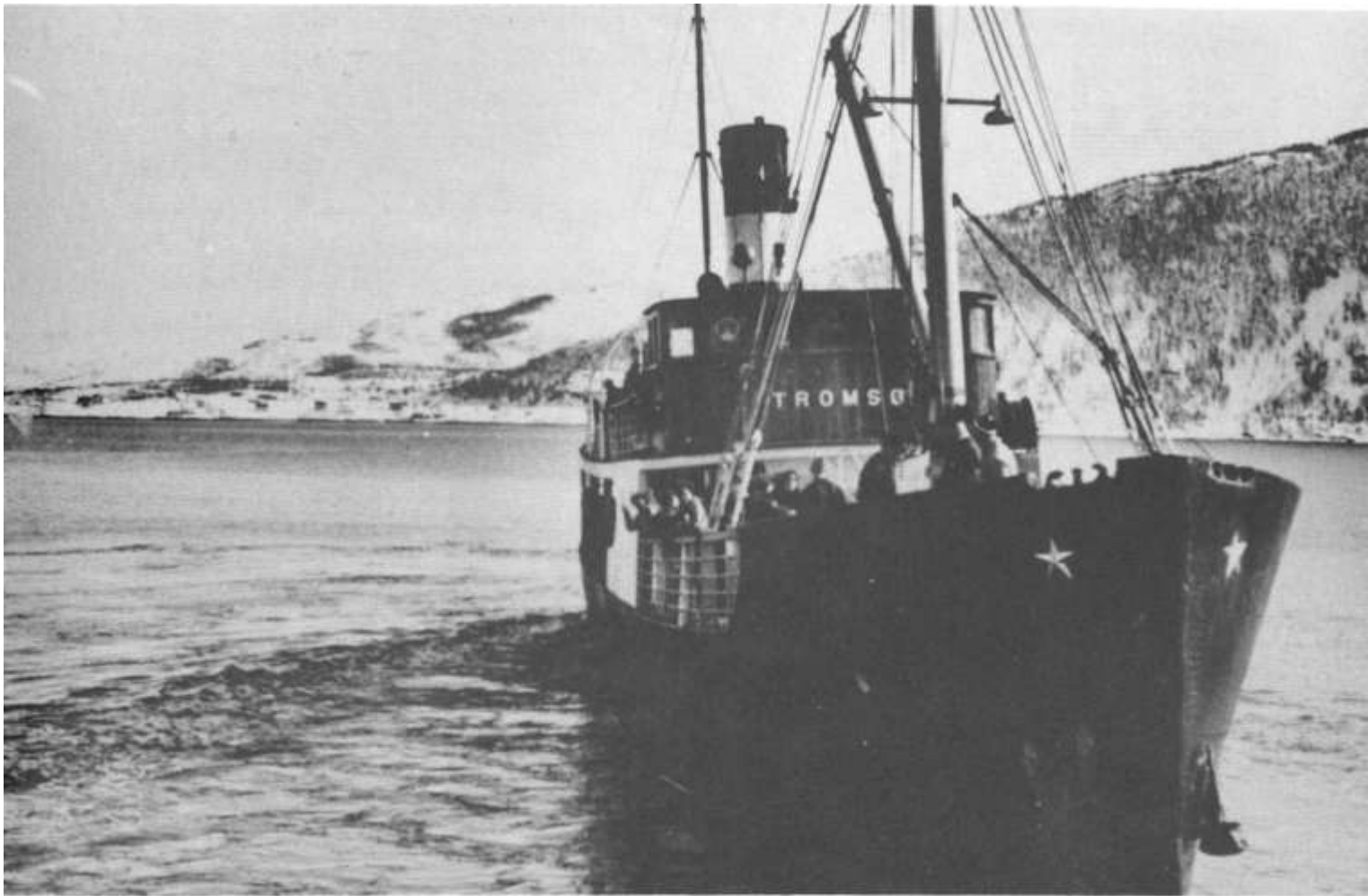
trafikk i 1936, samme år som Tromsø fikk fast veiforbindelse med det øvrige veinett. T.I.R.B. ble konstituert 19. juni 1919. Ved stiftelsen var det seks kommuner i Troms som var aksjonærer. I dag er det sytten kommuner og staten som eier selskapet. T.I.R.B. har sitt hovedkontor og verksted på Finnsnes.

Radioamatører.

Med hjemmelaget radioapparat var lenvikværingene i slutten av 20-tallet, med på å lytte til det som ble sendt i eteren. Med oljelampe på veggen og en dram på bordet,

var det nok mange lange vinterkvelder som ble «slått i hjel». Radiobyggeren var Severin Hoel fra Finnsnes, og ivrig medoperatør er Myre Hansen, Andersdal.

Lokalbåten «Tromsø», ca. 1950.

Lokalbåten «Tromsø» går fra kai i Botnhamn. I bakgrunnen ser vi Gavlen. Lokalbåten bandt distriktene sammen. Den førte folk og gods, til og fra. «Tromsø» ble bygd i 1957 ved Tråsvik Mek. i Brevik, for Troms Fylkes Dampskipsselskap. Da hurtigbåtene etter hvert overtok, ble de gamle lokalbåtene overflødige, og den 9/9 1981 ble «Tromsø» solgt til Simon Møgster i Stavanger. Han var tenkt å bruke den i forbindelse med oljeleting. Men

båten ble liggende i Stavanger og senere solgt til Amerika. Der går «gamlelokalen» som misjonsskip. Den er i god forfatning selv om den rettnok har forandret farge.

NB! Siden utgivelsen i 1986 er det blitt påpekt at teksten delvis gjelder lokalbåten «Tromsø» bygd i 1957!

Bilderegister

Side 10-11	Motiv: Øyfjorden med Husøya fra 1926 Fotograf: Ukjent Eier/informant: Riksarkivet-Havnevesenets arkiv Arkiv: LEN nr. 1843/10	Side 23	Motiv: Sildestenging innerst i Harrevika, ca. 1918 Fotograf: Reidar Lund Eier/informant: Hallfrid Gillesen, Finnsnes Arkiv: LEN nr. 888/02
Side 12	Motiv: Øyfyordvær fra 1897 Fotograf: Ukjent Eier/informant: Riksarkivet-Havnevesenets arkiv Arkiv: LEN nr. 1845/10	Side 24	Motiv: Karoliusbukta på Finnsnes ved århundreskiftet Fotograf: Reidar Lund Eier/informant: Tyra og Trygve Karolius, Finnsnes Arkiv: LEN nr. 841/10
Side 13	Motiv: Fjordgård på yttersida Senja, 1927 Fotograf: Ukjent Eier/informant: Torgeir Renland, Botnhamn Arkiv: LEN nr. 775/10	Side 25	Motiv: Fra Olderhamna, ved Finnsnes, ca. 1940 Fotograf: Hjørdis Eidissen, Finnsnes Eier/informant: Øisten Eriksen, Finnsnes Arkiv: LEN nr. 1428/02
Side 14	Motiv: Laukvik i Senja, 1923 Fotograf: Ukjent Eier/informant: Norges Geografiske Oppmåling Arkiv: LEN nr. 838/10	Side 26	Motiv: Sildesalting på Lundkaia, Finnsnes ca. 1920 Fotograf: Ukjent Eier/informant: Bjørnulf Lund, Finnsnes Arkiv: LEN nr. 165/02
Side 15	Motiv: Botnhamn, 1955 Fotograf: Torgeir Renland Eier/informant: Torgeir Renland, Botnhamn Arkiv: LEN nr. 752/10	Side 27	Motiv: Mannskap på M/K Blåfjeld ca. 1930-35 Fotograf: Ukjent Eier/informant: Severine Pettersen, Rossfjord Arkiv: LEN nr. 1363/02
Side 16	Motiv: Hekkingen en stille sommerdag i 1880-årene Fotograf: Karl Hansen Eier/informant: Elberg Hansen, Botnhamn Arkiv: LEN nr. 207/10	Side 28	Motiv: Trauste fiskere fra Grasmyrskogen, ca. 1928 Fotograf: Johan Lind Eier/informant: Agnes Pettersen, Grasmyrskogen Arkiv: LEN nr. 21/13
Side 17	Motiv: M/S Vega, med to doryer på dekk Fotograf: Ukjent Eier/informant: Olga Lorentsen, Botnhamn Arkiv: LEN nr. 1828/02	Side 29	Motiv: «Troll-Søren» i full linegning Fotograf: Ukjent Eier/informant: Laura Pettersen, Bjorelvnes Arkiv: LEN nr. 1870/02
Side 18	Motiv: Bilde fra Lofotfiske med dory Fotograf: Ukjent Eier/informant: Botnhamn bygdesamling Arkiv: LEN nr. 1821/02	Side 30	Motiv: Ombygd færing, med innsatt motor og lugar Fotograf: Ukjent Eier/informant: Aslund Salamonsen, Botnhamn Arkiv: LEN nr. 1854/02
Side 19	Motiv: På tur til moderfartøyet, ca. 1938 Fotograf: Jardar Johansen Eier/informant: Øisten Eriksen, Finnsnes Arkiv: LEN	Side 31	Motiv: Seilskøyte fra Grasmyr Eier/informant: Osvald Hansen, Grasmyr Arkiv: LEN nr. 1300/02
Side 20	Motiv: Vang etter århundreskiftet Fotograf: Ukjent Eier/informant: Ragna Lorentsen, Botnhamn Arkiv: LEN nr. 894/10	Side 32	Motiv: Trollvik i 1906 Fotograf: Ukjent Eier/informant: Kåre Leiknes jr., Leiknes Arkiv: LEN nr. 1327/10
Side 21	Motiv: Vang gård, ca. 1900 Fotograf: Ukjent Eier/informant: Toralf Nergaard, Vangshamn Arkiv: LEN nr. 1666/10	Side 33	Motiv: Fra gården Storvik, ca. 1905 Fotograf: Paul Ringhagen, Sauda Eier/informant: Otly Lauritsen, Finnfjordbotn Arkiv: LEN nr. 1320/01
Side 22	Motiv: Jakter på slep i Gisundet, 1928 Fotograf: Bolette og Guri Lund Eier/informant: Bolette Lund, Finnsnes Arkiv: LEN nr. 686/02	Side 34	Motiv: Husmora på Yttergård, ca. 1930 Fotograf: Ukjent Eier/informant: Botnhamn bygdesamling, Botnhamn Arkiv: LEN nr. 1768/01

Side 35	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Slåttekår Ukjent Lise Olsen, Bundjord LEN nr. 1291/01	Side 49	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Gammelstua på Leiknes, ca. 1920 Ukjent Klara Jørgensen, Finnfjordeidet LEN nr. 77/10
Side 36	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Kornhøsting på Leiknes i 1920-årene Jakob Leiknes Klara Jørgensen, Finnfjordeidet LEN nr. 80/01	Side 50	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Våningen på eiendommen Busletta, ca. 1900 Dina Nyhagen Petter Olsen, Finnsnes LEN nr. 64/10
Side 37	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Torving i Botnhamn i 1925 Ole Renland Torgeir Renland, Botnhamn LEN nr. 769/01	Side 51	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Gammer ved Finnfjordvatnet, ca. 1914 E. E. Nilsen Riksarkivet, Oslo LEN nr. 1039/10
Side 38	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Å bære vatten..., ca. 1925 Ukjent Klara Jørgensen, Finnfjordeidet LEN nr. 96/11	Side 52	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Torvgamme og stabbur i Lars Larsadalen Ukjent Tromsø Museum Agnar Barth, Tromsø LEN nr. 582/14
Side 39	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Og bære ved, ca. 1925 Ukjent Klara Jørgensen, Finnfjordeidet LEN nr. 103/11	Side 53	Motiv: Fotograf: Eier informant: Arkiv:	Skillegerde på Kistefjellet, 1915 Ukjent Riksarkivet LEN nr. 1036/10
Side 40	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Eiline Berntsen fra Tårnelv. ca. 1925 Reidar Lund Einar Berntsen, Tårnelv LEN nr. 389/13	Side 54	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Klargjøring før oversvømming tar til 1910 Oskar Warelius Åsmund Warelius, Kirkenes LEN nr. 1871/14
Side 41	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Hans Cedolfen fra Jernslett i Lysbotn Chr. Hansen Einar Berntsen, Tårnelv LEN nr. 375/13	Side 55	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Oversvømming av rein ved Bukkskinn, 1919 Hans Hilmar Warelius Åsmund Warelius, Kirkenes LEN nr. 920/14
Side 42	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	To yndige damer fra Grasmyrskogen Bakland Agnes Pettersen, Grasmyrskogen LEN nr. 23/14	Side 56	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Fra Bukkemo nedre, ca. 1920 Ukjent Ågot Antonsen, Bukkemo LEN nr. 1128 14
Side 43	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Atelierfoto, tatt på Finnsnes i 1930 Reidar Lund Agnes Pettersen, Grasmyrskogen LEN nr. 15/14	Side 57	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Anna Gundersen i Grasmyrskogen, ca. 1960 Ukjent Norsk Folkemuseum, Oslo LEN nr. 25/14
Side 44	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	De store har også vært små, 1918 Chr. Hansen Odin Berg, Landøy LEN nr. 268/13	Side 58	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Sommerkos på Bjorelvnes, 1913 Ukjent Ingrid Irgens Johansen, Trondheim LEN nr. 1047/14
Side 45	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Hos fotografen i 1913 Reidar Lund Ruth Lange, Finnfjord LEN nr. 1214/13	Side 59	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Karesuandosamer på Bjorelvnes 1918 Winnie Irgens Ingrid Irgens Johansen, Trondheim LEN nr. 1046/14
Side 46	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Døtrene på hovedbruket på Leiknes, ca. 1912 Reidar Lund Klara Jørgensen, Finnfjordeidet LEN nr. 78/13			
Side 47	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Slettne-damer hos fotografen ca. 1915 Reidar Lund Jacob Schanke, Bukkskinn LEN nr. 139/13			
Side 48	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Hovedgården på Bukkskinn, 1913 Ukjent Erling Hedemann Rokstad, Bjorelvnes LEN nr. 1673/10			

Side 60	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Klar for avmars, ca. 1935 Ukjent Marie Johnsen, Grasmyrskogen LEN nr. 30/14	Side 73	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Landhandlermadame Anna Karlsen, ca. 1895 Reidar Lund Magda Seljenes, Kårvik LEN nr. 717/13
Side 61	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Reingjeting på Mikkalvarre, ca. 1935 Johannes Irgens Ingrid Irgens Johansen, Trondheim LEN nr. 1322/14	Side 74	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Lenvikværing som flyttet til Amerika Ukjent Odin Berg, Landøy LEN nr. 266/13
Side 62	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Kårvikneset, 22.07.1869 Akvarell av C. J. Dirik Riksantikvaren, Akershus Festning, Oslo LEN nr. 1293/10	Side 75	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Barnedåp i Lanesbogen Ukjent A. Sørensen, Bukkskinn LEN nr. 967/08
Side 63	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Klokkergården på Kårvikneset Ukjent Ingrid Irgens Johansen, Trondheim LEN nr. 1324 08	Side 76	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Konfirmasjon på Bukkemo, 1920 Ukjent Ågot Antonsen, Bukkemo LEN nr. 1127/08
Side 64	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Den gamle prestegården i Lenvika, ca. 1880 Fotomagasinet Inge Pedersen, Lenvika LEN nr. 1579/08	Side 77	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Giftemål på Leiknes, 17. juli 1924 Reidar Lund Klara Jørgensen, Finnfjordeidet LEN nr. 72/08
Side 65	Motiv: Fotograf: Eier informant: Arkiv:	Lenvik gamle kirke. ca. 1880 Ukjent Prestekontoret, Finnsnes LEN nr. 919-08	Side 78	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Oldine (Dina) Wang, ca. 1890 Michelsen Ruth Lange, Finnfjord LEN nr. 1215/13
Side 66	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Portrett av biskop M. B. Krogh, først på 1800 Ukjent Den norske kirkes historie, av A. Chr. Bang LEN nr. 916/08	Side 79	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Lenvikungdom anno 1890 Max Behrends Sigurd Nilsen, Bukkskinn LEN nr. 472/16
Side 67	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Wilhelm Sandberg, ca 1850 Ukjent Riksarkivet, Oslo LEN nr. 1023 08	Side 80	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	På pappas fang, ca. 1918 Lars Eriksen Severine Pettersen, Rossfjord LEN nr. 1355/13
Side 68	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Wilhelm Frimann Koren, ca. 1876 Ukjent Riksarkivet, Oslo LEN nr. 1028 08	Side 81	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Kosestund på bestemors fang, ca. 1907 T. Bakland Milly Pedersen, Leiknes LEN nr. 295/13
Side 69	Motiv: Fotograf: Eier informant: Arkiv:	Lars Andreas Meek Ukjent Lenvik Kirke, Finnsnes LEN nr. 950 08	Side 82	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Gårdbruker på Bukkskinn, ca. 1880 Ukjent Hjørdis Eidissen, Finnsnes LEN nr. 1318/13
Side 70	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Lenvik prestegård, 1924 Ukjent Riksantikvaren, Akershus festning, Oslo LEN nr. 1294/08	Side 83	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Familien Ole Ingebrigt Johannessen T. Bakland Bjarte Aaker, Tønsberg LEN nr. 747/13
Side 71	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Lenvik hovedkirke på Bjorelvnes, ca. 1901 Ukjent Ester Normann, Finnsnes LEN nr. 409/08			
Side 72	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Lenvikværing giftet seg også i Amerika Ukjent Odin Berg, Landøy LEN nr. 272 13			

Side 84	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Søren Larsen og Karen Mathiasdatter L. Schjetne Paul Lorentzen, Finnsnes LEN nr. 1491/13	Side 98	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Våningshuset til byggmester Mikalsen Ukjent Lise Olsen, Bundjord LEN nr. 1290/10
Side 85	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Familieportrett, ca. 1878 Ukjent Hjørdis Eidissen, Finnsnes LEN nr. 1432/13	Side 99	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Bjorelvnes mot Gibostad, 1928 Wilse Norsk Folkemuseum, Bygdøy LEN nr. 1696 10
Side 86	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Lyngstad på Finnfjordeidet, ca. 1935 Ukjent Klara Jørgensen, Finnfjordeidet LEN nr. 83/10	Side 100	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Akvarell av Gibostad, 1869 Malt av C. J. Diriks Riksantikvaren, Akershus festning, Oslo LEN nr. 1259/10
Side 87	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Rossfjord, 1923 Wilse Norsk Folkemuseum, Bygdøy LEN nr. 1704/10	Side 101	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Gården til Daniel og Berthe Sørensen J. H. Wennberg Juil K. Johnsen, Gibostad LEN nr. 666/10
Side 88	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Rossfjordstraumen, ca. 1900 Ukjent LEN nr. 1229/10	Side 102	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Finnsnes hamn, 1928 Wilse Norsk Folkemuseum, Bygdøy LEN nr.
Side 89	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Klippfiskfjæra på Rossfjordneset, ca. 1923 Wilse Norsk Folkemuseum, Bygdøy Osmund Torkildsen, Rossfjord LEN nr. 1698/02	Side 103	Motiv: Fotograf: Eier/ informant: Arkiv:	Bjorelvnes, ca. 1930 Ukjent Solveig H. Maske, Trondheim LEN nr. 1240/08
Side 90	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	M/S Loyal fra Galnslått, ca. 1907 Ukjent Albertine Hansen, Botnhamn LEN nr. 205/02	Side 104	Motiv: Fotograf: Eier informant: Arkiv:	Emil Lorentsen, Aglapsvik, ca. 1897 T Bakland Alette Nyvoll, Øverdalen LEN nr. 651/13
Side 91	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	S/S Bauta av Lenvik, ca. 1911 Reidar Lund Dagmar og Gunnar Johnsen, Grønli LEN nr. 616/02	Side 105	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Jakob Leiknes, ca. 1917 Reidar Lund Klara Jørgensen, Finnfjordeidet LEN nr. 113/13
Side 92	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Sildelasting i Finnfjorden, ca. 1920 Ukjent Klara Jørgensen, Finnfjordeidet LEN nr. 97/02	Side 106	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Rallar fra Finnfjordeidet, ca. 1890 Carl M. Dahl Ruth Lange, Finnfjord LEN nr. 1056/13
Side 93	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	M/K Rognså, ca 1956 Ukjent Martin Pedersen, Gibostad LEN nr. 427/02	Side 107	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Ungdommer fra Trollvik og Leiknes, 1910/ Reidar Lund Milly Pedersen, Leiknes LEN nr. 319/13
Side 94	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Småhvalfangst, ca. 1956 Ukjent Øisten Eriksen, Finnsnes LEN nr. 1422/02	Side 108	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Slettnes gård, ca. 1927 Ukjent Jenny Killie, Slettnes LEN nr. 564/10
Side 95	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Flensing av hval på feltet, ca. 1956 Ukjent Martin Pedersen, Gibostad LEN nr. 428/02	Side 109	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	En tidlig sommermorgen på Bukkemo, 1935 Ukjent Ågot Antonsen, Bukkemo LEN nr. 1103/01
Side 96-97	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Oversiktsbilde fra Aglapsvik, 1941 Ukjent Riksarkivet, Havnevesenets arkiv, Oslo LEN nr. 1842/10	Side 110	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Smørkjærning i Botnhamn, 1925 Ole Renland Torgeir Renland, Botnhamn LEN nr. 772/11
			Side 111	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	En pust i bakken, 1925 Ole Renland Torgeir Renland, Botnhamn LEN nr. 755/16

Side 112	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Bolighus i Sandvika som skolestue, ca. 1905 Reidar Lund Gunvor Molund LEN nr. 872, 06	Side 124	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Finnsnes i fest, 17. mai 1936 Guri og Bolette Lund Bolette Lund, Finnsnes LEN nr. 706/17
Side 113	Motiv: Fotograf: Eier/ informant: Arkiv:	Skoleklasse fra Hamnahågen, Sandvik 1917 Reidar Lund Mary Olsen, Finnsnes LEN nr. 66/06	Side 125	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Turister ankommer Finnsnes, 9. juli 1935 Guri Lund Bolette Lund, Finnsnes LEN nr 700/12
Side 114	Motiv: Fotograf: Eier/ informant: Arkiv:	Ordfører Kristofer Johansen, ca. 1867 Ukjent Lenvik Kommune, Finnsnes LEN nr. 1685/07	Side 126	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Gibostad Musikkforening, 1932 Ukjent Martin Pedersen/Rolf Nilsen, Gibostad LEN nr. 444/12
Side 115	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Handelsmann og ordfører Hans Kjeldahl Ukjent Lenvik Kommune, Finnsnes LEN nr 1688/07	Side 127	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	17. mai på Bjorelvnes, 1939 Ukjent Dagny Ronessen, Bukkskind LEN nr. 1237/17
Side 116	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Lensmann Nils Dahl på Gibostad, ca. 1855 Ukjent Lensmannen i Lenvik, Finnsnes LEN nr. 1686/06	Side 128	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Helgetur med karjol, ca. 1905 Ukjent Knut Ness, Tårnelv LEN nr. 1407/12
Side 117	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Lensmann Carl Møller, Gibostad Ukjent Lensmannen i Lenvik, Finnsnes LEN nr. 1687/06	Side 129	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Søndagsutflukt på Skognes, ca. 1935 Ukjent Nils Warholm, Skognes LEN nr. 592/12
Side 118	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Grunnstøting i Gisundet, 1930 Bolette Lund Bolette Lund, Finnsnes LEN nr 699/15	Side 130	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Klassetur med flagget til topps, 1925 Ole Renland Torgeir Renland, Botnhamn LEN nr 779/17
Side 119	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Snøskredulykke i Fjordgård, 1958 Torgeir Renland Torgeir Renland, Botnhamn LEN nr. 759/17	Side 131	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Smått og stort på Kvittind, ca. 1935 Olaf Meyer Klara Jørgensen, Finnfjordeidet LEN nr. 99/12
Side 120	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Hopprenn i Vardebakken Ukjent Hjørdis Eidissen, Finnsnes LEN nr. 1378/12	Side 132	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Kjørekar og gårdbruker på Finnsnes, 1950 Gustav Lind Ernst Lind, Finnsnes LEN nr.
Side 121	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Skitur mellom barflekker, 19. mai 1935 Bolette Lund Bolette Lund, Finnsnes LEN nr. 701/12	Side 133	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	T.I.R.B. buss fra 1936 Ukjent Troms Innland Rutebil, Finnsnes LEN nr. 803/18
Side 122	Motiv: Fotograf: Eier/ informant: Arkiv:	Finnsnesvannet anno 1912 Reidar Lund Signe Sevaldsen, Finnsnes LEN nr 889/10	Side 134	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Radioamatører, 1925-30 Ukjent Kristian Johnsen, Finnsnes LEN nr. 1451/12
Side 123	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Idyll i det grønne, ca 1910 Reidar Lund Hjørdis Eidissen, Finnsnes LEN nr. 882/12	Side 135	Motiv: Fotograf: Eier/informant: Arkiv:	Lokalbåten «Tromsø», ca. 1960 Torgeir Renland Torgeir Renland, Botnhamn LEN nr. 771/15

OCR-Lenvik Museum 2009.
KR.